

PORILAINEN

Kesäkuu 2 2023

www.maavoimat.fi/porin-prikaati

PORILAINEN
Toimitus 27801 SÄKYLÄ

JULKAISIJA
Porin prikaati ja
Porin prikaatin kilta ry.

JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
prikaatikenraali
Vesa Valtonen
Varapuheenjohtaja
Joni Lindeman

Taloudenhoitaja
Tiina Tuominen

PÄÄTOIMITTAJA
eversti
Matti Honko
puh. 0299800 (vaihte)

TOIMITUSSIHTEERIT
porilainen.porpr@mil.fi
Sanna Närä
Henna Mäntylä

AVUSTAJAT
Olli Alho
Esa-Pekka Avela
Kari Nummila
Tuula Rahkonen
Jenni Tanski
Matti Vihurila

TAITTO
Simo Nummi
puh. 040 532 5815
mainosnummi@icloud.com

OSOITTEENMUUTOKSET
porilainen.porpr@mil.fi

TALOUDENHOITAJA
Tiina Tuominen
porprkilta@outlook.com
puh. 040 505 6392

PANKKI
FI04 4456 0010 0941 50
FI90 1131 3006 1029 52

KIRJAPAINO
Newprint Oy

PORILAINEN

Kareililan Lock 23

Sisältö

Pääkirjoitus.....	3
Aurora 23 – Tillsammans med andra.....	4
Karelian Lock 23 - Pohjankangas vs Pahkajärvi.....	6
Lippujuhlan päivänä ylennetyt ja palkitut	9
Satakunta 23 - Laaja-alaista viranomaisyhteistyötä	10
Maavoimien vanhimmat aliupseerit koolla Säkylässä	13
Raivaamistoiminta Porin prikaatissa	14
Suojanedistäminen, valmiusrakentaminen, linnoittaminen	16
Sankarivainajan siunaustilaisuus	18
VKY-toiminta Niinialossa.....	20
Palvelus lääkintämiehenä	22
Varusmiestoimikunta näkyy ja kuuluu	24
Huovinrinteelle 60 vuotta sitten	26
Ympäristöjärjestelmän sisäiset auditoinnit	28
Ajankohtaista Pohjanmaan aluetoimistosta.....	30
Liikunnan merkitys sotilaalle.....	32
Säkylänharju harvinaisuuksien tyyssijana.....	34
Sotilaskoti.....	38
Vanha ”porilainen” Pirjo Vaano	40
Killan puheenjohtajan terveiset ja kiitokset.....	42
Kiltatoiminta hyvässä vedossa	43
Markku Nummijoen henkilökuva	46
Porilaiskonsertti heinäkuussa	47

Puolustuslinja ja Suomi

Suomi on Nato-maa, mitä nyt tapahtuu? Miten Nato vaikuttaa Puolustusvoimien toimintaan? Tuleeko Suomeen Naton tukikohtia, ei kai vaan ydinaseitakin? Onko Porin prikaati valmis Natoon? Noin vuosi sitten Nato-jäsenhakemuksen jättämisen jälkeen tiedonjano puolustusliitto Natosta ja Suomen jäsenyyden seurannaisvaikutuksista suorastaan räjähti.

Tiedotusvälineet hakivat herättäviä uutisnäkökulmia, ja ajankohtaisohjelmissa haastateltiin asiantuntijoita tai ainakin ohjelmavastaavan sellaiseksi nimittämiä. Suoria yhteydenottoja myös meihin sotilaisiin tehtiin. Kuntia, alueita ja yrityksiä alkoivat toden teolla kiinnostaa puolustusliiton vaikutukset Suomessa ja erityisesti sen mahdollisesti tarjoamat kasvumahdollisuudet.

Suomen hakemuksen käsittely Naton jäsenmaissa kesti nopean alun jälkeen sen verran pitkään, että kiinnostus alkoi hiipua. Kuitenkin välittömästi huhtikuun 4. päivänä hyväksytyn jäsenyyden jälkeen esitettiin taas samoja kysymyksiä. Paikallisella tasolla vastaus kysymykseen ”Mikä muuttui?” on hieman tylsä: ei juuri mitään. Puolustusliittoon kytkeytyminen edellyttää pitkäjänteistä poliittista valmistelua ja puolustusliiton suunnitelmien päivittämistä. – Toki olemme heti valmiit toimimaan osana puolustusliittoa, jos kutsu käy. Naton turvallisuustakuut ja velvollisuudet ovat jo voimassa.

Kiinnostus puolustusliittoa kohtaan ei ole historiassamme ainutkertaista. Nopeasti kasvanut Nato-tietoisuuden tarve on melkoinen vastareaktio puolustusliitosta vaikenemisen traditiolle, joka ulottuu viime sotiimme saakka. Sotien jälkeisessä poliittisessa retoriikassa sotilaallisella liittoutumisella oli huono kaiku. Tuolloinkin Neuvostoliitto demonisoi Naton uhkaksi rauhalle ja muistutti Naton sotilaallisten toimien tarkoittavan YYA-sopimuksen mukaista ”Saksan tai sen liittolaisen hyökkäyksen uhkaa”. Sen katsottiin aiheuttavan välttelyyn yhteisen puolustuksen tarpeen.

Toisin oli itsenäisyytemme varhaisina vuosikymmeninä. Silloin kansainvälisessä politiikassa ymmärrettiin hyvin, että itsenäistynyt Suomi haki muiden valtioiden tukea. Sitä etsittiin sekä pienemmiltä vertaisilta että Euroopan silloisista mahtimaista. Kahdenvälistä puolustusyhteistyötä, ja jopa puolustusliittoaesityksiä, tehtiin erityisesti Viron ja Ruotsin kanssa.

Suurvaltopoliitiikkansa traditioiden mukaisesti Neuvostoliitto hidasti ja esti nämäkin hankkeet. Pieniä naapurivaltioita kontrolloitiin painostamalla ja uhkailemalla. Se onnistuikin lopulta, kun Suomenlahden eteläpuolisten valtioiden sopimukset Neuvostoliiton kanssa vesittivät hyvät puolustushankkeet.

Ensimmäiset puolustusliittoyritykset jättivät kansamme muistiin kyl-

Kuva: Juhani Kandell

män sodan vaikenemistradition lisäksi toisenkin trauman. Saksan ja Neuvostoliiton suurvaltopoliitiikan pelinappulana etupiirijako ei ollut kansallemme suosiollinen. Suomi jäi yksin. Talvisota todisti, että resurssiero itäiseen naapuriin oli kohtuuton. Uhkan yhä jatkuessa liittoutuminen Saksaan oli tuolloin ainoa vaihtoehto.

Suomen Natoa edeltänyt puolustusliittoratkaisu Saksan kanssa näyttää yhä pahalta. Varsinkin meille kylmän sodan kokeneille sukupolville. Voitajavaltioiden historiankirjoituksessa, erityisesti Neuvostoliiton ja nykyisen Venäjän oppikirjoissa, Suomi on fasistinen hyökkääjä, koska se taisteli Natsi-Saksan kanssa.

Suomen nykyisessä puolustusliitossa pääsemme vihdoinkin molemmista traumaista eroon. Puolustusliitto toimii valtioiden konsensusperiaatteella, ja yhteinen turvallisuustakuu parantaa maamme kilpailukykyä maantieteellisestä sijainnistamme huolimatta. Paasikiven viisauteen ”maantieteelle emme mahda mitään”, voimme tänään lisätä, että hyvien liittolaisten joukossa senkin kanssa voi elää.

Kirjoitus on aiemmin julkaistu Ilkka-Pohjalainen -lehdessä

Porin prikaatin komentaja, prikaatikenraali Vesa Valtonen

Aurora 23 – Tillsammans med andra

17.4.—11.5.2023 järjestetty Aurora 23 oli suurin Ruotsissa järjestetty harjoitus yli kolmeen vuosikymmeneen. Siihen osallistui noin 26 000 sotilasta 15 eri maasta, Suomen osasto luonnollisesti kansainvälisistä joukoista suurimpana. Maavoimista harjoitukseen osallistui jääkäripataljoona Porin prikaatista sekä ilmatorjuntajaos Panssariprikaatista.

Maailman ympäri kolmessa päivässä

Suomalaisten osalta Aurora 23 alkoi reserviläisten saapumisella palvelukseen edeltävänä viikonloppuna. Keskusvarastolta tarvittava varustus, oppitunnit, ajoneuvojen tarkastukset ja viimeisenä marssikäsky. Vappuna varusmiehistä, reserviläisistä

ja henkilökunnasta koostuva joukko lastattiin laivaan Naantalissa ja vuorokauden siirtymän jälkeen se saapui merivoimien suojaamana Oskarshamniin. Samana iltana jääkäripataljoonamme oli alistettu ruotsalaisen prikaatin johdettavaksi ja pataljoonamme oli vahvistettu brittiläisellä mekanisoidulla jalkaväkikomppaniolla Eksjössä. Keskiviikkona joukko siirtyi ensimmäiselle tehtävälleen ja torstaina maahanlaskettu vihollinen oli lyöty. Maanantaina joukkomme oli siis vielä Säkylässä, torstaina vihollinen oli lyöty Kostassa.

- Tämän kaiken onnistuminen kolmessa päivässä kertoo yksiselitteisesti siitä, että pitkäjänteinen yhteistyö Ruotsin kanssa on kantanut hedelmää ja olemme valmiita toimimaan yhdessä, tiivisti Maavoimien osaston vanhin ja Porin prikaatin esikuntapäällikkö, tuolloin everstiluutnantti **Matti Honko**.

Kokonaisuudessaan joukko siirtyi harjoituksen aikana tukielementteineen Oskarshamnista Eksjöön, Eksjöstä Kostaan ja Kostasta vielä Revingehediin. Kokonaisuudessaan matka oli pitkä ja logistiikka toimi ruotsalaisten tukemana erinomaisesti koko harjoituksen ajan. Viimeiset taistelut käytiin Revingehedin alueella tiistaina 9.5. Seuraavana päivänä joukko suoritti huoltotoimenpiteet, jonka jälkeen ihmiset ja kalusto lastattiin laivaan ja lähetettiin takaisin Suomeen torstaina 11.5. Lauantaina 13.3. viimeisetkin reserviläiset kotiutettiin ja kahden viikon harjoitusrupeama tuli onnistuneesti päätökseen.

Varför i Sverige?

Ruotsin puolustusvoimat on tällä hetkellä uudelleenrakennusvaiheessa ja kouluttaa nykyisellään vuosittain noin neljänneksen varusmie-

hiä verrattuna Suomen puolustusvoimiin. Aurora 23 -harjoituksessa 26000 sotilasta eri maista harjoitteli yhdessä länsinaapurimme puolustamista maalla, merellä ja ilmassa. Määrä on lähes sama kuin Försvarsmaktenin reservin vahvuus, kodinturvajoukot mukaan laskettuna. Tämän mittaluokan yhteisellä harjoittelulla ja sotilaallisella läsnäololla varmistetaan luonnollisesti kyky vastata mahdolliseen Venäjän uhkaan nyt ja tulevaisuudessa. Vaikka harjoituksen isäntämaana toimi Ruotsi, oli harjoituksesta suuri hyöty jokaiselle osallistujamaalle myös kansallisella tasolla. Harjoituksessa konkretisoitui paitsi erinomaisesti sujuneet asiat, myös ne kohteet, joiden kehittämiseen tulee kiinnittää jatkossa erityisesti huomiota. Suomen ja Ruotsin kahdenvälisten yhteistyön merkitys ei tule vähenemään edes liittoutumisen myötä ja yhteinen harjoittelu vahvisti yhteisoperointikykyämme entisestään. Voimme hyvällä omatunnolla todeta FISE-yhteistyön lisäksi myös liittolaistemme kanssa tapahtuvan yhteistoiminnan olevan jälleen paremmalla tasolla kuin ennen harjoituksen alkamista.

Yksin yhdessä

Se perinteisestä EXCON-löpinästä, mitä harjoitus sitten toimiville joukoille käytännössä antoi? Miksi reserviläiset ja varusmiehet olivat innoissaan lähdössä Ruotsiin ja vielä Ruotsissakin? Pääosa harjoitukseen osallistuvista reserviläisistä oli suorittanut varusmiespalveluksensa Suomen Kansainvälisissä Valmiusjoukoissa Porin prikaatissa. Yksi heistä oli myös UNIFIL-operaatioissa palvelleet kersantti (res.) **Joni Riihonen**, jonka haastattelu antaa kysymyksiin selvän vastauksen.

- Kansainvälisessä harjoituksessa parasta on päästä tutustumaan ihmisiin ja kalustoon muista sotilaskulttuureista. Monia yllättää meidän paikallinen varusmiespalvelus, joka on kuitenkin ainakin itselleni antanut paljon myös reservissä. Harjoituksissa oppii aina arvostamaan yksinkertaisia asioita ja samalla tajuaa, että ne arkiset isot ja pienet asiat ovat juuri ne asiat, joiden puolustamista tässä harjoitellaan. Juuri tästä pohjimmillaan on kyse.

Kersantti res. Riihonen esittelee kevyttä kertasinkoa ruotsalaisille.

Varusmiehille ja reserviläisille harjoittelun merkitys näyttäytyy täysin eri valossa kuin suunnittelemissa esikunnissa. Henkilökohtaisella tasolla motivaattorina on halu kehittyä omassa tehtävässään niin hyväksi kuin mahdollista ja siten maksimoida oma panos isänmaan ja arjen puolustamisessa kriisitilanteessa. Suomalainen vaununjohtaja on vaununjohtaja myös Ruotsin maalla ja aina parhaimmillaan omassa tehtävässään. Samaa periaatetta soveltamalla löydetään avain onnistuneeseen yhteistoimintaan. Eri osapuolet toteuttavat omia tehtäviään yksilö- ja joukkotasolla yhdessä muiden kanssa, olivat taistelutoverit sitten suomalaisia, ruotsalaisia tai brittejä. Suomalainen pataljoona otti käskyt vastaan ruotsalaiselta prikaatilta ja käskyt välitettiin komentoketjua pisin aina viimeisellekin ryhmäläiselle asti, oli kyseessä sitten suomalainen huoltokomppania tai brittiläinen mekanisoitu jalkaväkikomppania. Business as usual.

Stronger Together

Yksilötasolla myös yhteensopivuus näyttäytyy eri valossa kuin suunnittelupöydillä. Se näkyy yksinkertaisimmillaan siten, että ruotsalaisen logistiikkapataljoonan toimittama ampumatarviketäydennys saapuu oikea-aikaisesti käskettyyn paikkaan

ja lippaat saadaan täytettyä. Kaikki ymmärtävät Mikellä, Romeolla ja Victorilla olevan nimien lisäksi toinen merkitys. Ryppyjä yhteistoiminnassakin toki on, corporal tarkoittikin korpraalin sijaan alikersanttia ja sub-sergeanttia ei ollutkaan olemassa. Ruotsalaisten taistelumuonat osaavat lämmittää itse itsensä, mutta vaikutus toimintakykyyn on sama. Kokonaisuudessaan yksilöiden suorituksen kautta joukko kuitenkin toteutti heille koulutettuja ja käskettyjä tehtäviä menestyksekkäästi. Isoja showstoppereita ei ollut, eikä tullut. Osaamisen lisäksi kansainvälisessä ympäristössä toiminen antaa sotilaille paljon myös henkilökohtaisella tasolla. Joukot eri maista saavat mahdollisuuden tutustua toimintatapojensa lisäksi toisiinsa ja toistensa kulttuureihin. Yhteiset kiinnostuksenkohteet löytyvät nopeasti esimerkiksi varusteita vertailemalla tai toisten kalustoa käpistellessä. Yhteiskuvat vaihtavat omistajiaan ja parhaassa tapauksessa uusia ystävyys-suhteitakin syntyy. Vaikka suurin osa joukosta ei todennäköisesti tule enää koskaan toisiaan tapaamaan, muistuttavat vaihdetut patchit ja kehittyneet sotilastaidot Aurora 23 -harjoituksesta aina kiikkustuoliin asti.

Teksti: Viljami Honkiniemi
Kuvat: Puolustusvoimat

Pohjankangas vs Pahkajärvi

Karelian Lock 23

Porin prikaati osallistui suurella voimalla Karjalan prikaatin johtamaan Karelian Lock 23 -harjoitukseen Kaakkois-Suomessa. Porin prikaatin lisäksi harjoitukseen osallistui joukkoja myös muun muassa Yhdysvaltojen maavoimista ja Panssariprikaatista, joista joukot siirtyivät Pahkajärvelle suoraan Arrow 23 -harjoituksesta aurinkoiselta Pohjankankaaltamme. Tästä syystä tutkivan journalismin osastomme lähti selvittämään, poikkeako läntinen Pohjankangas itäisestä Pahkajärvestä niillä harjoitteluiden joukkojen mielestä.

Luutnantti Hammarström, Panssariprikaati:

”**M**aasto on täällä Pahkajärvellä paljon kumpuilevampaa, metsä tiheämpää ja maasto monipuolisempaa kuin Niinisolossa. Tiheät metsät ja esimerkiksi suot tekevät harjoittelusta kuitenkin myös haastavampaa, mutta samalla maasto tarjoaa paljon vaihtoehtoja eri taistelulajeille.

Alikersantti Tuomi, Karjalan prikaati:

”**T**äällä Pahkajärvellä on tiheämpää metikköä, Pohjankankaalla oli aukeampaa ja ajaminen oli siellä huomattavasti helpompaa. Tässä meidän toiminnassamme pitää aina etsiä suoja-aseimia metsästä, jotta ilmatiedustelu ei pysty paikantamaan meitä. Suurin eroavaisuus onkin siinä, että Pohjankankaalla ilmasuojaa piti etsimällä etsiä ja täällä Pahkajärvellä sen sijaan pitää etsiä nimenomaan paikka, josta pystymme ampumaan.

Karjalan prikaati

1-8 CAV

First Sergeant Morris, 1-8 CAV:

”Pahkajärvellä on merkittävästi enemmän paikkoja, joihin pääsemme tarvittaessa ilmasuojaan. Toisaalta Pohjankankaalla pystyimme harjoittelemaan erilaisia skenaarioita sillä maasto oli tasaista ja alue laaja. Kokonaisuudessaan molemmat maastot poikkeavat paljon siitä mihin olemme tottuneet ja antaa erinomaiset mahdollisuudet harjoitella.

Kapteeni Ritvanen, reservi:

”Itse en ollut kertaamassa Arrow-harjoituksessa tänä vuonna, mutta aiemmin olen kyllä ollut Pohjankankaalla. Täällä Pahkajärvellä on järviä, metsää ja mäkiä eli ylipäänsä maastonmuotoja, jotka aiheuttavat viholliselle haasteita. Täällä olemme päässeet harjoittelemaan liikkumista ja operaatioiden toteuttamista, Pohjankankaalla sen sijaan ympäristö antaa hyvät puitteet tankkiharjoitteluun.

Kapt res Ritvanen

Lippujuhlan päivänä

Porin prikaatissa 4.6.2023 ylennetyt

Tasavallan presidentti on ylentänyt seuraavat henkilöt Porin prikaatissa:

everstiksi

everstiluutnantti..... Matti Honko

everstiluutnantiksi

majuri..... Mika Heikkilä

kapteeniksi

yliluutnantti..... Vesa Koivula

yliluutnantiksi

luutnantti Henna Karimäki

luutnantti Tuukka Laurell

luutnantti Heikki Hopia

luutnantti Lauri Sihvola

luutnantti Juhani Sulonen

insinöörikapteeniksi

insinööriyliluutnantti

Reijo Asp

insinööriyliluutnantiksi

insinööriluutnantti

Matti Alalahti

Tasavallan presidentti on ylentänyt reservissä luutnantiksi Porin prikaatissa aliupseereina palvelevat:

vänrikki Topias Airila

vänrikki Erkka Filatoff

Maavoimien komentaja on ylentänyt reservissä ylivääpeliksi ja antanut vastaavan palvelusarvon Porin prikaatissa aliupseerina palvelevalle:

vääpeli Jani Luomansuu

vääpeli Tommi Tuominen

vääpeli Matti Vehmas

Porin prikaatin komentaja on ylentänyt reservissä seuraavat Porin prikaatissa aliupseerina palvelevat ja antanut heille palvelusarvon seuraavasti:

ylikersantiksi

kersantti Arto Aalto

kersantti Michael Abdallah

kersantti Toni Pekka Adel

kersantti Eetu Kivistö

kersantti Niko Kortemäki

kersantti Saku Kulmala

kersantti Sami Lehtikevari

kersantti Tatu Leirimaa

kersantti Kalle Leppänen

kersantti Sebastian Mandelin

kersantti Aku Mäensalo

kersantti Elina Pihkonen

kersantti Annika Riihimäki

kersantti Jerry Saarinen

kersantti Jesse Taivalantti

kersantti Touko Valkama

kersantti Iida-Maria Väinölä

kersantti Petri Välimaa

Porin prikaatin komentaja on antanut määräaikaisen aliupseerin virassa palveleville henkilöille palvelusarvon seuraavasti:

ylikersantti

res ltn Santeri Karjalainen

res vänr Karl Jokisalo

res vänr Nestori Kalliomäki

res vänr Edvard Kava

res vänr Miio Ohlgren

res vänr Anssi I Oikari

res vänr Sarita Peltokangas

res vänr Christian Sailola

res vänr Arttu Villanen

res alk Lauri Meriläinen

Porin prikaatin komentaja on ylentänyt reservissä seuraavat Porin prikaatissa aliupseerina palvelevat:

kersantiksi

res alik Oscar Kyyhkynen

res alik Lauri Lamminen

res alik Oskari Latva

res alik Lauri Meriläinen

res alik Jaakko Ruusunen

res alik Sakari Silmu

ylennetyt ja palkitut

Porin prikaatissa palkitut

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2023 antanut seuraavat kunniamerkit:

Suomen Leijonan komentajamerkin (SL K):

Eversti..... Marko Kivelä

Suomen Valkoisen Ruusun ritarimerkin (SVR R):

majuri..... Riitta Miettinen
majuri Kalle Nieminen
majuri Tuomo Savonmäki
majuri Juho Talvitie
majuri Riikka Tyrkkö

Suomen Leijonan ritarimerkin (SL R):

kapteeni Jari Ahoniemi
kapteeni Teemu Jokinen
kapteeni Juha Koski
kapteeni Matti Kujala
kapteeni Antti Muhonen
kapteeni Juha Rinta-Keturi
kapteeni Jarkko Tuominen

Valkoisen Ruusun Ritarikunnan 1. luokan mitalin (SVR M I):

vääpeli Toni Muhonen
vääpeli Kari Puisto
vääpeliLauri Reichardt
materiaalituen
asiantuntija Juho Klemetti
taloussihteeri Marika Vuorimaa
varastomestari Rami Peltomaa

Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan mitalin (SVR M):

Ylikersantti Lauri Saimala

Puolustusvoimain komentaja on kesäkuun 4. päivänä 2023 myöntänyt Sotilasansiomitalin:

everstiluutnanttiPasi Heinua
majuri Matti Kulmanen
majuri Ville-Matti Koski
majuriJani Kauhajärvi
kapteeniAntti Tikka
kapteeni..... Olli Pietilä
kapteeniLauri Lehtinen
kapteeni Aarne Koskinen
yliluutnantti Ville Katajamäki
vääpeliJoonas Järä
ylikersantti Jan-Markus Kivikankare

Tasavallan Presidentti on antanut Valtion virka-ansiomerkinn tunnustukseksi valtion hyväksi suoritusta pitkäaikaisesta palveluksesta.

everstiluutnantti.....Jussi Nurminen
majuri..... Mika Heikkilä
kapteeni Ilkka Huttula
kapteeni Teemu Jokinen
kapteeniMika Koivisto
kapteeniEsa Koskinen
kapteeni..... Sami-Taavetti Salmivuori
kapteeni Jarkko Tuominen
yliluutnanttiReijo Kortteus
yliluutnantti Kimmo Mäkinen
yliluutnantti Marko-Tapio Saha
yliluutnantti evp .. Marko Nurminen
sotilasmestari Tero Rissanen
ylivääpeliHannu Unger
vääpeliKimmo Hynynen
asevelvollisuussihteeri Tiina Salli
taloussuunnittelija ..Katja Marjanen
varastonhoitaja..... Marko Suojakari

Muut palkitut

Porin prikaatissa on 5. kesäkuuta 2023 luovutettu:

Puolustusvoimien kultainen ansiomitali

everstiluutnantti evpKimmo Levander
kapteeni evp Kari Salmi

Huollon ansioristi

insinöörikapteeni Mika Iisakkala
työnjohtaja..... Jorma Seppäläinen

Jalkaväen ansioristi

majuri Lotta Lehto
kapteeni Tuomas Lamminen
kapteeni Janne Ljunggren
kapteeniJouko Kallioinen
yliluutnantti Lasse Hilck
vääpeli Mikko Rauhala

Viestiristi

Vääpeli Jarkko Laine

Satakunta 23 - Laaja-alaista viranomaisyhteistyötä

Testi: Kapteeni Elias Halminen, Turvallisuussektori

Viimeistään Ukrainan sota on osoittanut, että nykyaikainen sota ei rajoitu pelkästään kahden taistelevan joukon väliin, vaan sen vaikutukset ulottuvat kaikkialle yhteiskuntaan. Venäjän käyttämät kaukovaikutteiset aseet ja laaja-alainen operointi koko Ukrainan alueella sitovat myös poliisi- ja pelastusviranomaisten resursseja. Poliisin muuttuneeseen tehtäväkuvaan kuuluvat muun muassa tarkastuspisteiden miehittäminen sekä kriittisten kohteiden valvonta ja suojaaminen. Pelastustoimi on säännöllisesti uutiskuvissa, kun se joutuu vaarallisissa olosuhteissa sammuttamaan palavia rakennuksia ja pelastamaan raunioihin hautautuneita ihmisiä. SATAKUNTA 23 -harjoituksen viranomaisyhteistyön tavoitteena oli kaksi laajaa kokonaisuutta, joista ensimmäinen oli ydinenergialaitokseen kohdistuvan uhan torjunta. Toinen teema painottui pelastustoimintaan

vaarallisessa ympäristössä. Aiheita käsiteltiin ensin Olkiluodossa järjestetyssä suunnitteluharjoituksessa, jossa työryhmät saivat ratkaistavakseen erilaisia uhkatilanteita. Harjoituksen antia päästiin käytännössä testaamaan torstain moniviranomaispäivässä.

Olkiluodossa linjat kuumina

Olkiluodon ja Eurajoen alueella harjoiteltiin tilannetta, jossa ydinvoimalaitokseen ja sähköverkkoon kohdistui mahdollinen sabotaasiuhka. Toiminnan johtovastuu oli alkuvaiheessa Poliisilla. Tehtävää tuettiin Puolustusvoimien, Rajavartiolaitoksen, pelastustoimen ja ensihoidon suorituskyvyillä. Mukana oli lisäksi Säteilyskeskuksen, Teollisuuden voiman sekä kantaverkkoyhtiö Fingridin henkilöstöä. Tilanteen johto keskitettiin Olkiluotoon muodoste-

tulle tilannejohtopaikalle.

Tehtävä aloitettiin alueen eristämällä ja kriittisten kohteiden tarkastuksilla. Sotilaspoliisikomppania tuki poliisia lähialueen teille perustetuilla tarkastuspisteillä. Tavoitteena oli estää asiattomien pääsy alueelle sekä ottaa kiinni alueelta mahdollisesti poistuvat vaaralliset henkilöt. Poliisin tueksi asetettiin lisäksi reserviläisistä muodostetun Raivaajakomppanian henkilöstöä sähkölinjan tarkastustehtäviin ja 3. jääkärikomppanian valmiusyksikkö otettiin korotettuun valmiuteen Säkylän alueelle. Harjoituksen edetessä kävi ilmi, että Olkiluodon alueelle kohdistuisi mahdollisesti erikoisjoukkojen isku. Tarkastuksissa havaittiin, että Hankkilassa sijaitsevaa voimalinjan muuntoasemaa oli yritetty sabotoida ajoneuvoasenteisella räjähteellä. Poliisin TEPO-ryhmä ja raivaajat tekivät räjähteen vaarattomaksi. Samanaikaisesti Olkiluodon turvalli-

suushenkilöstö sai havainnon alueella liikkuvista aseistetuista henkilöistä. Ensimmäisenä viranomaisvasteena tehtävään lähti Länsi-Suomen Merivartioston toimintaryhmä tukeaan taktisen ensihoidon hoitopari. Ryhmä sai kosketuksen henkilöihin ja vahvan vastarinnan johdosta kävi ilmi aseellisen lisäavun tarve. Toimintaryhmä valmistautui ottamaan vastaan vahvennuksia. Valmiusyksikön tiedusteluosastot saivat yhteyden toimintaryhmään ja sopivat yhteistoiminnasta. Alueelle saapunut yksikön pääjoukko aloitti alueen puhdistamisen ja ajoittain käytiin kiivaitakin taisteluja. Lopulta valmiusyksikön päällikkö ilmoitti yksikön olevan tavoitteessa ja alueen olevan turvattu. Tehtävän edetessä viranomaisten voima- ja johtosuhteet kääntyivät Poliisilta Puolustusvoimille. Tehtävän muututtua sotilaallisen maanpuolustuksen tehtäväksi johtovastuun otti tilannejohtopaikalla ollut paikallispataljoonan komentaja. Nopean tilannekatsauksen jälkeen johtaminen ja toiminta jatkuivat käytännössä katkeamatta. Ainoana muutoksena oli havaittavissa sotilaallisten termien lisääntyminen johtamiskielessä.

Porissa potilasruuhkaa

Porin lentokentän alueella sijaitsevaan kohteeseen oli samanaikaisesti

isketty ohjuksilla. Altistuneita henkilöitä oli yli kolmekymmentä. Alueella oli syttynyt tulipaloja, rakennuksia sortunut, ympäristöön levinnyt räjähtämättömiä ammuksia ja alueella oli lisäksi säteilyvaara. Pelastustoimintaa johtava Pelastuslaitos pyysi Puolustusvoimilta apua alueen vaarattomaksi tekemiseen. Sotilaspoliisikomppania tuki poliisia alueen eristämässä ja liikenteenohjauksessa.

Pelastustehtävästä muodostui hyvin haasteellinen. Potilaiden luo pääseminen vei aikaa, koska tehtävä oli pelastajille vaarallinen. Johtopaikalla jouduttiin jatkuvasti tasapainoilemaan pelastushenkilöstön työturvallisuuden ja pelastettavien nopeasti heikkenevän tilan välillä. Kompromisseja oli tehtävä, jotta evakuoinnit saatiin aloitettua. Satasairaala oli valmistautunut ottamaan vastaan suuren määrän monivammapotilaita. Tapahtumapaikalta muodostettiin evakuointiketju, jota pitkin hoitoon kuljetettiin lähes koko maaliosasto. Yhteinen tilannekuva onnistumisen edellytys

Onnistuneen viranomaisyhteistoiminnan kulmakivinä ovat reaaliaikainen tilannekuva sekä selkeitä toimivalta- ja johtosuhteet. Suomalaisen yhteiskunnan vahvuutena voidaan pitää eri viranomaisten hyvää yhteistyötä ja säännöllistä yhteydenpitoa jo normaalioloissa. Pienellä

maalla ei ole varaa ylläpitää rinnakkaisia tai päällekkäisiä toimintoja. Normaaliolojen yhteiskunnan järjestyksestä ja turvallisuudesta vastaavana viranomaisena Poliisilla on pitkälle hioutunut kyky reagoida joustavasti muutoksiin. Rajavartioloitoksella on nimensä mukaisesti kyky toimia maan, meren ja ilman rajapinnoissa. Pelastuslaitos toteuttaa lähes päivittäin monia vaativia tehtäviä, mikä ylläpitää laitoksen korkeaa toiminta-aktiivisuutta.

Kun aletaan puhua vakavista, laajasti yhteiskuntarauhaa ja turvallisuutta uhkaavista tilanteista, tarvitaan myös Puolustusvoimien suorituskykyä. Paikallispuolustus ja tukialueen toiminnan turvaaminen ovat keskeisimpiä Porin prikaatin poikkeusolojen tehtäviä.

SATAKUNTA 23 -harjoitus osoitti jälleen kerran, että aiempien vuosien yhteinen harjoittelu ei ole mennyt hukkaan. Laadukas perusta on olemassa ja yhteistoiminnalla kyetään vastaamaan tehokkaasti tämän päivän yllättäviinkin uhkiin. Aina on kuitenkin kehitettävää ja vastattava ympärillä tapahtuviin muutoksiin nopeasti ja ketterästi. Säännöllisen yhteisen harjoittelun kautta säilydenpitoa ja tulla jatkuvasti paremmaksi.

Viranomaisyhteistyötä treenataan aktiivisesti paikallispuolustusharjoituksessa. Satakunta 23 -harjoituksessa mukana oli luonnollisesti myös Pelastuslaitos.

Hyvät tarinat alkavat Säköylässä.

Säköylä
Säköylä

@sakylinkunta

RAUHANTURVAAJAKSI.FI

**KOKEMUSTA, JOHON
KOULUTTAUDUIT.**

**Hae
verkossa
24/7.**

Puolustusvoimat

Försvarsmakten • The Finnish Defence Forces

Maavoimien vanhimmat aliupseerit koolla Säkylässä

Teksti: Jarmo Jokela Kuva: Ossi Mäntyniemi

Maavoimissa on ollut nimetynä vuodesta 2018 saakka Maavoimien vanhin aliupseeri. Vuonna 2021 aikana vanhin aliupseeri -järjestelmää laajennettiin puolustushaarojen esikuntaan sekä niiden alaisiin joukko-osastoihin nimeämällä niihin vanhin aliupseeri. Vanhin aliupseeri vastaa organisaatiossaan aliupseerien arvojen, asenteiden ja ammatti-identiteetin ohjaamisesta sekä osallistuu aliupseereiden osaamisen kehittämisen suunnitteluun ja toteutukseen. Hän toimii esimerkkinä muille aliupseereille ja edustaa organisaatiotaan yhä kansainvälistyvässä toimintaympäristössä.

Maavoimien sotilasmestari järjestää kaksi kertaa vuodessa aliupseeriston neuvottelupäivät joukko-osas-

tojen vanhimmille aliupseereille. Neuvottelupäivien tarkoituksena on yhdenmukaistaa ja kehittää aliupseeriston osaamista ja ammatti-identiteettiä. Vuoden 2023 ensimmäiset aliupseeriston neuvottelupäivät pidettiin huhtikuussa Porin prikaatissa. Porin prikaatin sotilasmestari **Jarmo Jokela** järjesti upeat puitteet sekä asiansa osaavat luennoitsijat neuvottelupäiville. Aiheena neuvottelupäivillä oli vanhin aliupseeri-järjestelmän kehittäminen.

Vuorovaikutteisissa esityksissä kuultiin muun muassa Maasotakoulun johtajan, eversti **Janne Mäkitalon** esitys, Maavoimien aliupseerit koulutustaidon ja taistelutekniikan esitaistelijoina, sekä Maavoimien sotilasmestarin, joukko-osastojen sekä Porin prikaatin joukkoyksiköiden

vanhimpien aliupseerien esitykset. Tilaisuuteen osallistui myös Ilmavoimien sotilasmestari **Jari Estola**, tuoden oman arvokkaan lisänsä neuvottelupäiville.

Neuvottelupäivät olivat erinomainen tilaisuus oppia uutta, päivittää tietoaan sekä yhdessä miettiä keinoja ja kehittää maavoimien aliupseeriston osaamista niin kansallisessa kuin kansainvälisessä toimintaympäristössä. Seuraavat aliupseeriston neuvottelupäivät toteutetaan syksyllä Utin jääkäriyrykmentissä.

RAIVAAMISTOIMINTA PORIN PRIKAATISSA

teksti: SATPION/VP kuvat: SATPION/VP

Liikkeenedistäminen on yksi viidestä pioneeritoiminnan lajista. Liikkeenedistäminen jakautuu kolmeen osa-alueeseen, joista yksi on raivaaminen. Valtakunnallisesti liikkeenedistämisen osaamiskeskus sijaitsee Karjalan prikaatissa.

Varusmiesten raivaamiskoulutus

Raivaamiskoulutusta varusmiehille Porin prikaatissa annetaan 1. pioneerikompaniassa. Annettava koulutus jakautuu kolmeen viikon mittaiseen liikkeenedistämisen kurssiin. Ensimmäinen kurssi sisältää räjähdetie-

toisuusosuuden, tuotteiden yleis- ja tyyppitunnistamisen sekä yksittäisen taistelijan toiminnan miinoitteessa. Toinen kurssi koostuu raivaamisvälineistä ja pioneeriryhmän perustaistelumenetelmistä. Kolmannen kurssin tarkoituksena on antaa perusteet pioneerijoukkueen toimintaan raivaamistehtävässä eri toimintaympäristöissä. 1. pioneerikompaniassa koulutetaan taistelupioneerit valmiusyksikköön. Näistä esivalituita SKVJ -varusmiehistä koulutetaan taistelupioneerijoukkue, johon koulutetaan EOD 1 ja 2 tason raivaajat (Explosive Ordnance Disposal). Raivaajapartioita on joukkueessa kol-

me, jokaisesta partiosta löytyy yksi EOD 1-tason raivaaja. Syksyllä 2022 valmiudessa olleesta taistelupioneerijoukkueesta osa raivaajapartioista rekrytoitiin KRIHA-tehtävään Kosovoon alkuvuodesta 2023.

Raivaavatko pioneerit kaikki räjähteet, jotka estävät toiminnanvapauden saavuttamisen? Eivät välttämättä. Samalla tavalla kuin kaikkien joukkojen pitää kyetä toimimaan kemiallisille aseille altistuneena, pitää joukkojen kyetä toimimaan myös räjähdevaarallisella alueella, ja tarpeen mukaan myös raivata itsensä ulos esimerkiksi sirotemiinoitteesta. Pioneerijoukot eivät ehdi tukemaan

kaikkia joukkoja lyhyellä viiveellä, joten joukkojen on oltava omavaraista tietyiltä osin. Lentävä lause - jokainen sotilas on sensori, toimii myös räjähteisiin liittyen. Jotta marsireitillä olevat miinoitteet voidaan kiertää, tulee jokaisen sotilaan olla valppaana. Paras tapa selviytyä miinoitteesta, oli se sirote- tai käsin asennettu miinoite, on olla koskaan joutumatta siihen.

Tämä vaatii tietysti koulutusta ja perusasioiden kertaamista kuten perinteinen SIMOT-muistisääntö (Seis - Ilmoita - Merkitse - Opasta - Tehtävän jatkaminen). Hyvä esimerkki räjähteiden tunnistamisen helpottamisesta on tunnistamiskuvastot.

Kevään 2023 aikana 1. pioneerikomppania toteutti myös henkilökunnan jatko- ja täydennyskoulutusta EOD-2 tason osalta.

Raivaaminen on yksi yleisimmistä virka-aputehtävistä

Porin prikaatin henkilökunta muodostaa valmiuosastoon IEDD -partion (Improvised Explosive Device Disposal). Partio on tukenut poliisia turvatarkastuksissa valtiovierailuihin ja vastaaviin tapahtumiin liittyen. Partio harjoittelee säännöllisesti yhdessä muiden viranomaisien kanssa erilaisissa VIRYKT -harjoituksissa. VOS IEDD -partion varautuu edistämään toimintaryhmien liikettä ja raivaamaan poikkeusoloissa Puolustusvoimien johtamissa operaatioissa. Myös poliisin TEPO -ryhmien tukeminen osaamisella sotilasräjähteisiin liittyen kuuluu IEDD -partion tehtäviin. Tämän lisäksi partio valmistautuu antamaan kalustotukea poliisin johtamissa operaatioissa.

Porin prikaatin EOD -koulutetut henkilökuntaan kuuluvat tukevat muita viranomaisia yhdellä Puolustusvoimien tehtävällä, suorittamalla alueraivaamisia ympäri Suomea. Henkilötyöviikkoja Porin prikaatin vastuulle tulee 50 -70 kpl vuodessa ja näihin tehtäviin luonnollisesti vastataan muiden työtehtävien ohessa ja salliessa.

Yläkuvassa tyypillinen 71 mm ammus. Ammus on hyväkuntoinen ja toimiva yli 80 v iästään huolimatta.

Alueraivaamisen tukitehtävät ovat harvinaisempia Varsinais-Suomen ja Satakunnan alueilla johtuen muun muassa sotatoimien historiallisista paikoista, jotka keskittyvät enimmäkseen itäosiin sekä pohjoisempaan Suomeen. Läntisessä, keskisessä ja eteläisessä Suomessa alueraivaamiset keskittyvät lähinnä Puolustusvoimilta lunastettujen alueiden puhdistamiseen sekä tarkastamiseen, kun muualla Suomessa alueet ovat olleet enemmänkin sotatoimialueita, joissa on muun muassa saksalaiset ovat räjäyttäneet ammusvarastojaan heidän irtaantuessaan 1944–1945 Suomen kumppanuudesta toisen maailmansodan jälkimainingeissa.

Kuvassa Yli-Lammen raivaajasukeltajien tukitehtäviin kuuluvan venemiehen nostama nostokori löytöineen.

Porin prikaatin vahvuuteen kuuluu päätoiminen raivaajasukeltaja, joka sukeltaa keskimääriin 165 sukellusta vuodessa, joista noin puolet liittyvät räjähteiden raivaamistehtäviin.

OIKAISU

Porilainen-lehden numerossa 1/23 on harmillinen virhe ensimmäisen sivun lehtitiedoissa. Porilaisen kirjapainona on toiminut vuoden 2023 alusta alkaen Newprint Oy eikä Suomen Uusiokuori Oy, kuten lehdessä luki. Tieto korjattiin lehden verkossa julkaistuu versioon heti, kun se huomattiin.

Toimitus pahoittelee tapahtunutta virhettä.

Suojanedistäminen, valmiusrakentaminen, linnoittaminen ja maastouttaminen - eri termejä, samaa asiaa?

Pioneeritoiminta on kaikkien joukkojen toimintaa pioneeri- ja suojeluvälinein. Pioneeritoiminta jaetaan viiteen eri lajiin: suluttamiseen, liikkeenedistämiseen, suojanedistämiseen, suojeleluun ja tukeutumISRakentamiseen. Tässä artikkelissa perehdytään lyhyesti suojanedistämiseen. Suojanedistäminen käsittää linnoittamisen ja maastouttamisen ja sen

tarkoituksena on nimensä mukaisesti edistää joukkojen suojaa sää- ja asevaikutuksilta sekä vastustajan tiedustelulta. Suojaa voidaan edistää joukon omin toimenpitein tai valmiusrakentamisen keinoin. Valmiusrakentaminen tarkoittaa rakenteellista valmistelua, joka voi kohdistua niin suojanedistämiseen, suluttamiseen, liikkeenedistämiseen

kuin tukeutumISRakentamiseenkin. Valmiusrakentamisen toteuttaa sopimusurakoitsijat eli alue- ja paikallisrakentajat.

Marraskuussa 2022 Porin prikaatin alueella toteutettiin valmiusrakentamisharjoitus, jossa testattiin valmiusrakentamisjärjestelyjä yhteistyössä rakennusteollisuuden kanssa. Järjestelyt pitivät sisällään suunnittelu- ja valmistelutyötä, materiaalilogistiikkaa, suojien rakentamista ja suojien luovuttamisen käyttäjälle. Suojia rakennettiin marraskuisessa pimeydessä ja koleassa säässä kahdessa vuorossa viisi päivää. Rakennusteollisuuden suorituskyky suunnittelusta ja valmistelusta aina linnoitteen luovuttamiseen saakka oli vaikuttavaa seurattavaa. Aluerakentajan rakennustyön jälkeen sotilaille jää linnoitteiden viimeistely ja maastouttaminen tarvittavilta osin.

Rakennusteollisuus toteuttaa vastaavaa rakentamista ja materiaalilogistiikkaa päivittäin siviilikohteilla. Rakennusteollisuus on siis valmiina, tässä ja nyt, jos tarve vaatii. Mutta niin pitää meidän sotilaidenkin olla valmiina edistämään suojaa, tässä ja nyt. Jokaisen taistelijan ja joukon tuleekin osata edistää oman joukon suojaa joko rakennusteollisuuden tuottamalla valmismateriaalilla, paikalta saatavalla materiaalilla tai ihan vain lapiolla kaivamalla. Oman joukon suojanedistämiseen ei tarvita rakennusalan osaamista, vaan ymmärrystä sää- ja asevaikutuksista ja vastustajan tiedustelukyvystä. Maaston lukutaitoakin vaaditaan, jotta linnoitteet tulevat rakennetuksi joukon taistelusuunnitelman kannalta edullisiin paikkoihin. Maaston korkeimman ja näkyvimmän kukkulan laki ei aina ole se paras paikka linnoittaa. Hyvän tuliaseman vaatimuksia tai suojaisaa siirtymisreittiäkään ei sovi

unohtaa linnoitteita suunniteltaessa ja rakennettaessa.

Ukrainan sota on osoittanut suojanedistämisen tärkeyden. Ilman suojaa yksittäinen taistelija ja koko joukko on haavoittuvainen ja pahimmillaan tuhoutuu ilmaiskussa kokonaan. Ilman suojaa joukko ja sen kalusto on myös helppo havaita ja tunnistaa nykyaikaisilla tiedustelujärjestelmillä hyvinkin tarkasti. Vaikka ilmaisku osuisi kohdalle, on suurempi todennäköisyys selvitä hengissä ja saada pienet kalustotappiot, kun joukon henkilöstölle ja materiaalille on rakennettu riittävät suojat. Kun liike pysähtyy, tulee jokaisen taistelijan aloittaa vähintään oman makuuporteron kaivaminen, jota tilanteen mahdollistaessa parannetaan ja laajennetaan Sotilaan käsikirjan (2022) mukaiseksi taistelijan poteroksi tai partion poteroksi.

Sota voi kestää yli kaikkien vuodenaikojen, jolloin yksittäisen taistelijan toimintakyvyn ja joukon suorituskyvyn säilymisen kannalta on tärkeää saada suoja esimerkiksi jäätävältä tihkulta, joka menee luihin ja ytimiin aivan huomaamatta. Linnoittamisen tulee olla lisäksi johdettua ja taistelusuunnitelmaan perustuvaa huomioiden varsinaisten asemien lisäksi vara- ja vaihtoasemat sekä valetointa.

Kokeneemmat sotilaat ovat opettaneet jo sotilasurani alkutaipaleella seuraavan fraasin: OPETA – HARJOITA – VAADI. Porin prikaatissa onkin haluttu varmistaa eri käsikirjojen ja oppaiden sisältämien oppien sekä Ukrainan havaintojen jalkautuminen käytäntöön suojanedistämisen osalta järjestämällä Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoonan johdolla vuoden 2024 loppuun mennessä neljä henkilökunnalle suunnattua suojanedistämisen täydennyskoulutusta. Koulutuksissa opetetaan ja harjoitetaan suojanedistämistä käytännössä. Tämän jälkeen suojanedistämistä voidaan vaatia toteutettavaksi jokaisessa perusyksikössä. Ensimmäinen koulutuksista toteutettiin toukokuussa 2023 Säkylän harjoitus- ja ampuma-alueella. Saadun palautteen perusteella koulutus oli onnistunut:

”Parasta omasta mielestäni toteutuksessa oli se, että sai itse suunnitella

ja toteuttaa omaan aselajiin liittyviä linnoitteita ja tähän liittyen sai ohjausta tarvittavilta osin.”

”Yleinen ilmapiiri koko kurssin ajan oli todella hyvä ja oli mukava työskennellä kaikkien kanssa.”

Natoon liittymisen myötä meidän tulee huomioida yhteistoimintakyky kansainvälisten joukkojen kanssa myös suojanedistämisen osalta ja kouluttaa heille tarvittaessa linnoittamista suomalaisen maaston erityispiirteet huomioiden. Suojanedistämisen on siis kaikille joukoille kuu-

luvaa toimintaa aselajista, puolustushaarasta tai hihaan kiinnitetyn lipun väriykestä huolimatta. Näin ollen: musta lippu yhdistää.

LIIKU – HAJAUTA – LINNOITA.

Kirjoittaja:

Kapteeni Niina Pärnä

Valokuvat:

Kapteeni Niina Pärnä, kapteeni Jari Ahoniemi, viestintävarusmies Kylä / 2022

Sankarivainajan siunaustilaisuus Turussa

Teksti: everstiluutnantti Petteri Iitti

Kuvat: Rasmus Salonen

Lounais-Suomen aluetoimisto järjesti yhdessä Varsinais-Suomen sotaveteraanipiirin kanssa luutnantti **Väinö Nevanperän** siunaustilaisuuden Turun hautausmaan Ylösousemuskappelissa keskiviikkona 3. toukokuuta.

Luutnantti Nevanperä kaatui 1944 Talin torjuntataisteluissa ja hänet saatettiin viimeiselle matkalleen rovasti **Esko Laineen** toimittaessa siunauksen. Puolustusvoimien seppeleen tilaisuudessa laski aluetoimiston päällikkö everstiluutnantti **Petteri Iitti** ja sotaveteraanipiirin seppeleen toiminnanjohtaja **Osmo Suominen**.

Laivaston soittokunta kunnioitti vainajaa saaton aikana kappelista Turun hautausmaan sankarihautausmaalle Narvan marssilla. Arkku laskettiin hautaan, ja sankarivainaja Väinö Nevanperä pääsi viimeiseen lepoonsa kotimaan mullassa, Porilaisten marssin saattelemana.

Suomen Ase ja Retkeily maanpuolustuksen tukena!

Laatutuotteet ammuntaan, metsästyksen ja ulkoiluun

Yli 700 neliötä kahdessa myymälässä!

Saunaosasto ja Simway-ampumasimulaattori vuokrattavissa
Loimaan myymälässä, varaukset: 0500 223 278, Valtteri Arra

LOIMAA Satakunnantie 48
010 200 9170

FORSSA Opintie 2
(03) 435 6557

www.suomenasejaretkeily.fi

Hyödynnä Suomen suosituimman autovakuutuksen edut

Olemme nimittäin pakanneet siinä määrin
tömäkät ominaisuudet vakuutukseen, että
kyllähän sellaisen haluaa autolle kuin autolle.
Vaihda sinäkin vakuutuksesi meille, niin
pääset ajelemaan etujen kera.

Täältä voit lukea lisää Suomen suosituimmasta:
lahitapiola.fi/auto

LähiTapiolan autovakuutus on Suomen suosituin:
Traficom/ajoneuvojen rekisteröintitilasto,
Palveluntarjoaja: LähiTapiolan alueyhtiöt

TALOUSHALLINNON PALVELUJA TARJOAA

LoimiTili

Hirvikoskentie 219, 32210 Loimaa
Heli Kauti, 040 514 1637, heli@loimitili.fi www.loimitili.fi

Hanakat

Värisilmä

Lamminkatu 19, Loimaa - ma-pe 9-17, la 10-13 - Puh. 02-7627996
hanakatloimaa.fi - varisilmaloimaa.fi

HT-Asennus

Lamminkatu 36, PL 11, 32201 LOIMAA
Puh 020 799 5000 Fax 020 799 5010

AUTO- JA KONELIIKE AKR OY

www.akr.fi

TESTAMENTTILAHJOITUS

- Maanpuolustuksen historiaa ja kerhoperinnettä ylläpitävän ja keräävän Huovinrinteen Kerhosäätiö sr:n kerhokiinteistön tulevaa peruskorjausta voi tukea testamenttilahjoituksilla.
- Yleishyödyllisen yhteisön, kuten Kerhosäätiön, ei tarvitse maksaa testamenttilahjoituksesta perintöveroa.

Yhteydenotot toimitusjohtaja Matti Vihottula, 0400 772693
tai matti.vihottula@gmail.com.

VKY-toiminta Niinisalossa

Virtuaalinen harjoitus

Jääkäri Honkasalo kevyellä kertasingolla sisäämpumasimulaattorissa.

Kolmen hengen jääkäripartio lähestyy latoa, jonka läheisyydellä tiedustelupartio oli havainnut vihollisen toimintaa. Partio etenee varovaisesti, pysähtyen läheisen mäen laelle. Johtaja antaa kahdelle partion jäsenelle tuliasemäkäsken, jonka jälkeen hänkin sijoittuu suuren männyn viereen, tarkkaillen noin sadan metrin päässä seisovaa latoa. Partion jäsenet pysyvät paikallaan, odottaen liikettä.

Yhtäkkiä, ladon ovesta astuu kolme vihollista. Kuluu muutama sekunti, ja partio avaa tulen. Taistelu käynnistyy, ja kuin silmän räpäyksessä, latoa ympäröivä metsä täyttyy vihollisten joukoista. Vaikka partio saikin yllätettyä vihollisen, on heidän pakko irtautua asemistaan – vihollisia on yksinkertaisesti liikaa. Partion johtaja antaa käskyjä molemmille partionsa jäsenille, jotka vuorotellen irtautuvat asemistaan, ja tukevat toisiaan. Kun partio on saavuttanut mäenjuuren, luokkahuoneen edessä seisova luutnantti huutaa: ”Skenaario seis! Luokka! Huomio tähän suuntaan!” Kolme tietokoneen edessä istuvaa varusmiestä riisuvat kuulokkeet pois korviltaan, ja kuuntelevat luutnantin antamaa palautetta. Harjoitus oli ta-

pahtunut virtuaalisessa simulaatiossa – tietokoneen sisällä.

Virtuaalikoulutus on jatkuvasti kehittyvä osa modernia taistelukoulutusta. Niinisalon varuskunnan virtuaalikoulutusympäristö (VKY) koostuu taistelu-, sekä sisäämpumasimulaattorista. Näitä kahta käytetään taktisen sekä teknisen kyvykkyyden hiomiseen, niin varusmies-, henkilökunta-, sekä reservitasolla. Virtuaalinen koulutusympäristö mahdollistaa edullisen, tehokkaan, ja nopean tavan tutustuttaa ja harjoittaa koulutettavia eri tilanteisiin. Virtuaalikoulutusympäristön sisällön luomisesta sekä ylläpitämisestä vastaavat VKY-tukihenkilöt, jotka valitaan jokaisen saapumiserän varusmiehistä. Tukihenkilöt valitaan tietoteknisten kykyjensä perusteella, mutta heidän tehtävänsä ovat erittäin monipuolisia. Suurimmalla käytöllä on ampu- makoulutuksen harjoittamiseen keskittyvä sisäämpumasimulaattori.

Sisäämpumasimulaattori – virtuaalinen ampumakoulutus

Sisäämpumasimulaattori, eli SAS, on monelle varusmiehelle tuttu ampu-

mistaitoa kehittävä järjestelmä. Niimensä mukaan simulaattori asennetaan sisätiloihin. SAS pystyy simuloimaan sekä perus-, että taisteluammuntoja, antaen molemmista yksityiskohtaista palautetta. Simulaattori käyttää Puolustusvoimien käytössä olevien aseiden malliversioita, jotka ulkoisesti tuntuvat – ja näyttävät – lähes identiteettisiltä oikeaan kalustoon verrattuna. Ulkoisista samanlaisuuksista huolimatta, oikea kalusto on malliaseistoa huomattavasti kestävämpää, jonka takia SAS ei pysty simuloimaan esimerkiksi aseiden purkamista ja kokoamista.

Simulaattorin mekaniikka perustuu valkokankaaseen, joka rekisteröi malliaseen piipusta lähetetyn lasersäteen. SAS laskee lasersädettä käyttäen simuloidun luodin lentoradan, sekä mahdollisen osuman valkokankaalle heijastettuun maaliin. Malliase imitoi aidon aseiden rekyä käyttäen hiilidioksidikaasua, jota säilytetään malliaseen lipissa. Simulaattoria ohjaava henkilö näkee reaaliaikaisesti muun muassa jokaisen käyttäjän aseiden tukevuuden, liipaisimen etuvedon, laukaisun sekä jälkipidon. Aseiden liike sekä kallistuminen tähtäyksen aikana nähdään myös operaattorikoneelta.

Niinisalon varuskunnassa simulaattoristudioissa voidaan toteuttaa rynnäkkökivääriin, pistoolin taikka kertasingon ammuntoja. Aseita pystyy käyttämään erilaisissa skenaarioissa samanaikaisesti, kuten sinkopariharjoituksessa. Studioita Niinisalossa on yhteensä viisi, joista neljä sijaitsee urheilutalon alakerrassa. Urheilutalon simulaattorit tukevat rynnäkkökiväärejä sekä kertasingoja. Pistooliammuntoa voi harjoitella tiedustelukomppanian tiloissa, jossa sijaitsee viides – sotilaspoliiseille tarkoitettu – SAS-studio.

Simulaattorin tuoma suurin hyöty on sen turvallisuus. Iso osa varusmiehistä on saanut ensimmäisen ammuntaan turvallisesti neljän seinän sisällä – SAS-studiosta. Asekäsitteilyyn totuttelevien lisäksi ampumasimulaattori saa runsaasti asiakkaita ampumataitoja hiovalta henkilökunnalta sekä erilaisia taisteluskenaarioita harjoittelevilta varusmiehiltä ja reserviläisiltä.

Virtual Battle Space – virtuaalinen taktiikkakoulutus

Virtuaalisen koulutuksen rajat eivät kuitenkaan pääty pelkän teknisen kyvyn hiomiseen. Ryhmäkoordinaatiota ja taktista silmää vaativat tehtävät – kuten vaunumiehistö, tulenjohtajat tai varusmiesjohtajat – voivat harjoitella taktisia kykyjään Bohemia Interactiven kehittämässä Virtual battlespace 3 (VBS3) -taistelusi-mulaattorissa. Simulaattorin käyttö koulutuksen yhteydessä luo luokahuoneessa opitulle materiaalille välittömän visualisoinnin, jolloin opitun materiaalin ei tarvitse pysyä pelkkänä liitutaulun varassa riippuvana mielikuvana.

Arma -pelisarjan motoriikkaan perustuva VBS3 on käytössä myös useissa NATO-maissa. Yksi VKY-tukihenkilöstön työtehtävistä on virtuaalioppituntien sisällön luominen ja ylläpitäminen. Simulaattoriin on mahdollista tuottaa oikeaa maastoa imitoivia virtuaaliympäristöjä, käyttäen oikeita maastokarttoja. VBS3 tukee jalkaväen, maa-ajoneuvojen

sekä ilma-aluksien simulointia, joten mahdollisten skenaarioiden määrä on käytännössä ääretön.

Virtuaalinen ympäristö taistelukoulutukselle tarjoaa taktisen koulutuksen lisäksi taloudellisemman sekä turvallisemman ympäristön varusteisiin tutustumiseen, vaikka oikeaa tuntumaa esimerkiksi panssaroituihin ajoneuvoihin on vaikea korvata. VBS-ohjelmiston yksi tärkeimmistä tehtävistä on palautteen antaminen. VBS-ohjelmisto tallentaa harjoitukset aktiivisesti tietokoneelle, jolloin palautetta voidaan antaa jopa kesken harjoituksen. Tämän jälkeen harjoitusskenaario voidaan aloittaa uudelleen, tai jatkaa siitä, mihin se jäi. Harjoitustalenne eli After Action Review (AAR) antaa jokaiselle harjoitukseen osallistuneelle henkilölle palautteen suorituksestaan sekä kokonaiskuvan omasta roolistaan ryhmän jäsenenä.

Jatkuvasti kehittyvää koulutusta

Virtuaalinen koulutus on jatkuvasti kehittyvää. Esimerkiksi VBS3-oh-

Jääkäri Solja sekä jääkäri Honkasalo tarkkailevat Jääkäri Marttilan ohjaaman taisteluumunnan palautetta.

jelmistoa ollaan aktiivisesti päivittämässä uuteen, tehokkaampaan VBS4-ohjelmistoon. Virtuaalisen ympäristön sisältöä tuottavat VKY-tukihenkilöt tekevät yhteistyötä jokaisen varuskunnan kanssa nettiyhteyden yli, osallistuen esimerkiksi viikoittaisiin kokouksiin, joissa he esittelevät aikaan saamaansa. VKY-tukihenkilöstö ylläpitää myös sisäistä tietokantaa, mihin he kirjaavat kaiken hyödyllisen teknisen tiedon, jotta kehitys kaikissa varuskunnissa olisi mahdollisimman tehokasta. Tällä hetkellä työn alla on ollut muun muassa virtuaaliliasien integroiminen VBS-ohjelmistoon.

Ympäri Suomea, VKY-tukihenkilöstö luo päivittäin uutta materiaalia, jota pystytään käyttämään lähes välittömästi koulutuksessa.

Teksti: Jaakko Hunnako
Kuvat: Jaakko Hunnako ja Santeri Knuutinen

Palvelus lääkintä- miehenä

Suomen Puolustusvoimissa voi varusmiespalveluksen suorittaa monessa eri tehtävässä, mutta lääkintämiehen palvelus on ehkä ihmisläheisin kaikista. Lääkintämiehenä pääset paikkaamaan ihmisille tulleita ruhjeita, laittamaan kiristysseiteitä sydämesi kyllydestä, sekä toimimaan lääkintämiehen arkisissa tehtävissä varuskuntasairaalassa. Lääkintämiehen tehtävä on hyvin monipuolista ja koulutuksesta on palveluksen jälkeenkin hyötyä siviilissä.

Vaikka lääkintämieskurssin käyminen ei sinänsä auta, jos haluaa hakea lääkintäalan koulutukseen, mutta siellä opitut taidot pysyvät mukana koko loppuelämän. Joillakin lääkintämieskurseilla on myös mahdollista suorittaa SPR:n ensiapukortti.

Lääkintämiehenä pääsee perehtymään taisteluensiapuun, toimintaan erilaisilla kenttälääkinnän hoitopaikoilla, sekä varuskunnan tukitehtävissä varuskuntasairaalassa. Vaikka lääkintämies itse ei jokapäiväisissä tilanteissa taisteluensiapua joudukaan suorittamaan, on hänen tärkeä osata sen eri vaiheet, koska on lääkintämiehen vastuu kouluttaa oman joukkueensa taistelupe-

lastajat. Lääkintämiehen yleisempi tehtävä on toimia ensihoitopaikalla tai ensihoitoasemalla erilaisissa sota-ajan hoitotehtävissä. Kasarmilla lääkintämiehen tehtävänä on olla varusmiesten tukena lääkinnällisissä asioissa, kuten pitää aamuvastaanottoa ja jakaa tiettyjä lääkkeitä.

Lääkintämiesten opetus perustuu TCCC-malliin, eli Tactical Combat Casualty Care malliin. Kyseinen malli on melkein sama mitä siviilissä ensihoitajille käytetään opetuksessa. Myös esimerkiksi Yhdysvaltojen sotavoimien lääkintämiehille opetetaan samaa mallia. Tärkeintä tietenkin on estää potilaalle ylimääräisten vammojen syntyminen, mutta taistelutilanteissa taistelijan hengen säilyttäminen on ensisijaista.

Lääkintämieskurssi

Aliupseerioppilaat **Oona Johanson**, 19, sekä **Valteri Laukkanen**, 19, ovat molemmat lääkintämieskurssin käyneitä tulevia aliupseereja. He molemmat kävivät lääkintämieskurssinsa Porin Prikaatissa, Säkylän varuskunnassa, 1. Huoltokomppaniassa.

Laukkanen, 19 on tamperelainen ja alun perin Satakunnan Lennostosta, Pirkkalasta, mutta on ollut koulutushaarakauden, sekä nyt aliupseeriopetuksen komennuksella Säkylän varuskunnassa. Hänelle aliupseeriksi pääseminen oli aina selvä tavoite ja lääkintämiehen koulutus päälle vain plussaa.

tää, että minusta tulee aliupseeri ja pääsen apukouluttajaksi tulevalle lääkintämieskursille. Oma lääkintämieskurssi oli toteutettu todella hyvin. Asiat käytiin todella selkeästi läpi ja harjoiteltiin paljon erilaisia lääkintämiehen tehtäviä, kuten paine- ja kiristysiteen käyttöä, nestesiirtolaitteen käyttöä ja evakuointia. Mukavin asia kurssissa oli juuri se, että päästiin käytännönläheisesti opettelemaan suurin osa asioista, eikä tarvinnut älyttömästi istua luokassa kuuntelemassa teoriaa. Koen kurssin opetusmenetelmät siksi loistaviksi, koska itse opin paremmin käytännön harjoittelulla ja toistoilla, kuin luokassa istumalla ja kuuntelemalla.

Lääkintäaliupseerin tehtävä

Lääkintäaliupseerin tehtävä eroaa lääkintämiehen tehtävästä monella tavalla. Lääkintäaliupseeri keskittyy pyörittämään eri hoitopaikoilla logistiikkaa sekä avustamaan hoitopaikan lääkäreitä hoitotoiminnassa. Lääkintäaliupseerit johtavat ensihoitopaikalla sekä ensihoitoasemilla toimivia ryhmiä, ja riippuen ryhmästä, he toimivat joko teltan ulkopuolella, leikkaussalissa, vastaanottosalissa tai evakuointitilassa. Kuten muissakin aliupseerin tehtävissä, lääkintäaliupseerin rooli johtajana korostuu, kun hoitopaikalla vallitsee kiire ja päällekkäiset tehtävät. Silloin on tärkeää, että joku pysyy irti tekemisestä keskittyen vain ja ainoastaan johtamiseen.

Yhteenveto:

Lääkintämieskurssi oli oikein opettavainen ja käteen jäi paljon uusia asioita. Yleisesti koulutus oli oikein laadukasta, sekä opetus oli tavoitteellista. Kurssista sai paljon tietoa, sekä taitoja myös siviiliin. Kurssi varmasti jäi kaikkien mieleen.

Kirjoittajat: Valtteri Laukkanen ja Oona Johansson

- Säkylän lääkintämieskurssi oli mielestäni todella laadukas ja koin, että kurssilla painotettiin juuri oikeita asioita. Oli mukavaa, että harjoituksissa painotettiin käytännön tekemistä, eikä vain teoriaa, kertoo Laukkanen.

- Kurssilla myös itselleni ainakin konkretisoitui lääkintämiehen tehtävän tärkeys, koska todellisessa tilanteessa tehtävämme olisi oikeasti pelastaa ihmishenkiä. Se todella auttoi motivoimaan itseäni yrittämään kurssilla, lisäsi Laukkanen.

Johansson, 19 on porvooolainen ja alun perin Uudenmaan prikaatista, Dragsvikistä. Koulutushaarakauden, sekä aliupseerikurssin aikana hänkin on ollut komennuksella Säkylän va-

ruskunnassa, 1. Huoltokomppaniassa. Hän tuli vapaaehtoisesti palvelukseen armeijaan tavoitteena päästä lääkintämieheksi. Aliupseerikurssi oli vielä positiivinen lisäys, sillä siinä on oppinut johtamista sekä lisää lääkintämiehen tehtävistä sekä ensihoittoa.

- Itseäni on aina kiinnostanut lääkintäala ja päädyin hakemaan armeijaan vapaaehtoisesti, koska minua kiinnostoi lääkinnälliset tehtävät poikkeusolojen aikana. Aloitin varusmiespalvelukseni Uudenmaan prikaatissa Dragsvikissä, ainoana tavoitteena oli päästä lääkintämieheksi. Hommat hoituivat hyvin ja päädyin alokaskauden jälkeen lääkintäaliupseerikurssille Säkylän varuskuntaan. Olin todella innoissani, kun sain tie-

Varusmiestoimikunta näkyy ja kuuluu

Puheenjohtajakauteni varusmiestoimikunnassa alkoi viime joulukuussa tiiviillä, mutta kattavalla vajaan kahden viikon perehdytyksellä. Perehdytyksen aikana ehtii saada ensiaskeleet selviksi, mutta loppu on kiinni omasta kiinnostuneisuudesta ja työpanoksesta.

Jouluna ja välipäivinä varuskunnassa oli hiljaista ja nekin, jotka varuskunnassa pitivät valmiutta yllä, olivat rauhoittuneet joulun viettoon. Varusmiestoimikunnassa tämä oli tärkeää aikaa, sillä uusi saapumiserä oli pian tulossa ja valmistelut piti saada maaliin. Uutta saapumiserää varten oli tuttuun tapaan järjestetty jälleen järjestyksenvalvojakurssi, varusmiestoimikunnan alokasoppitunnit, sekä pitkältä tauolta herätetty tupaliiga. Alokasoppituntien tärkein tehtävä on opettaa alokkaille lomakyytien käyttämistä sekä esitellä hieman vapaa-ajan mahdollisuuksia mukaan lukien Liikkuria, jolla voi kerryttää kuntoisuusloimia liikuntakäynneillä.

Alokaskausi ja suunnitellut tapahtumat alkoivat, mutta pian saimme myös kokea muutamia takaiskuja aikatauluissa. Aivan yllättäen saimme

huomata, että järjestyksenvalvojakurssin viimeisinä oppitunteina lähes koko varuskunta oli taisteluampumaharjoituksessa. Varusmiesten saaminen kurssille vaati sovittelua ja kompromisseja. Myös tupaliiga koki osittain saman kohtalon, mutta lopulta korvaavat päivät turnaukselle löydettiin ja loppujen lopuksi kummatkin olivat menestyksellisiä.

Helmi-maaliskuussa vuorossa olikin silloisten TOS-asiamiehen ja sihteerin kotiutuminen ja alokaskaudella valittujen seuraajien perehdyttäminen. Näiden neljän viikon aikana normaali toiminta jatkui ja uusista jäsenistä tehtiin alansa rautaisia ammattilaisia. Varusmiestoimikunta pyörittää viikoittaisia kerhoja, joissa pelataan koripalloa, salibandyä ja jalkapalloa. Sen lisäksi viikoittaisena urakkana on varusmiesten lomakuljetusten järjestäminen, joita parhaimmillaan kulkee jopa viikon jokaisena päivänä varusmiesten tarpeen mukaan. Parin viikon aikana perusasiat alkoivat sujua koulutettavilta rutiininomaisesti ja siirryimme isompien projektien valmisteluun. Vaihdos toi mukanaan haikeita tunteita, sillä olinhan jo yli kolmen

kuukauden ajan tehnyt tiivistä yhteistyötä, joka päättyi kotiutumiseen kuin seinään.

Lähes koko kevään ajan varusmiestoimikunta valmisteli taustalla kesäkuussa juuri ennen kotiutuspäivää pidettyä viihdeiltaa. Viihdeillan sisältöön, eli artistin esiintymiseen saatiin idea sotilaskotiyhdistyksen vuosia takaperin järjestämästä keikkakiertueesta ympäri varuskuntia. Myös hitiksi nousseen tupaliigan valmistelut seuraavaa saapumiserää varten olivat pitkään ja ovat edelleen käynnissä. Toivonkin, että kesän tupaliiga ei kalpene edeltäjänsä vierellä ja onnistuu hyvin.

Toimikaudet varusmiestoimikunnassa kestävät puoli vuotta, mutta arki Säkylässä jatkuu vuodesta toiseen. Viimeinen ja ehkä jopa tärkein tehtäväni onkin turvata toiminnan jatkuvuus ja jakaa seuraajalleni kaikki mahdolliset tiedot ja taidot, jotka ovat viimeisen puolen vuoden aikana karttuneet.

Teksti: VMTK:n puheenjohtaja kersantti Eero Mäkinen
Kuva: Juuso Ketonen

Keittiömestari-
laatua yli
30 vuotta

www.kapteeninkastikkeet.fi

ASIAKASOMISTAJANA NAUTITELÄMÄSTÄ EDULLISEMMIN

LIITY NYT!

Uutena asiakas-
omistajana saat:

Jopa satojen
eurojen
tutustumis-
edut

LIITTYESSÄN TÄYDEN
100 € OSUUSMAKSUN
MAKSAJALLE

20 €
LAHJAKORTTI

EDUN SAAT KÄYMÄLLÄ
ASIAKASPALVELUPISTEESSÄ

satakunnanosuuskauppa.fi/liity

SATAKUNTA

Portti avoinna hyvään palveluun!

Pihaportti

Puh. 044 7442 300

Turuntie 61, 32200 LOIMAA

• www.pihaportti.fi •

OPISKELIJA-
KAUPUNKI
TURKU

Yli 180

koulutusvaihtoehtoa,
syksyllä tarjolla jopa

1300

aloituspaikkaa
tekniikan alan
koulutuksiin!

turku.fi/opiskelijakaupunki >>

WWW.ASELIKERANTANEN.FI | ASELIKE.RANTANEN@SURFFI.NET
KOIVISTONTIE 46 | 31640 HUMPPILA | PUH: 010 281 7550

...JA OSUT HIRVEEN HYVIN!

**LOIMAAN
KIVI 1921**

Tee hyvä kauppa Loimaalla

Loimaan
Laatuauto

www.loimaanlaatuauto.fi

Huovinrinteelle 60 vuotta sitten

Vuosi 1963 oli Porin prikaatin lähihistoriassa merkittävä - silloin elokuussa alkoi prikaatin muutto Turusta Säskylään. Varuskunnan rakennustyöt aloitettiin jo 20. marraskuuta 1959 ja ensimmäiset joukot siirtyivät everstiluutnantti Kalevi Kuuselan johdolla Huovinrinteen varuskuntaan 25. elokuuta 1963. Prikaati toimi kahdella paikkakunnalla lähes kolme vuotta, kunnes vihdoin elokuun 7. päivänä 1966 se oli jälleen koossa yhdellä kasarmialueella. Ensimmäisen joukon tunnelmista sekä toiveista Säskylän Huovinrinteellä kertovat oheiset aikalaiskuvaukset Kuuselta itseltään.

Puoli vuotta Huovirinteellä

Porin Prikaatin II pataljoona on prikaatin etujoukkona ensimmäisen puolen vuoden aikana laajentanut sillanpääasemaansa, lujittanut puolustustaan ja luonut hyvät edellytykset pääjoukon etenemiselle.

Alussa miellä oli luonnollisesti vaikeuksia, mutta paikallisen väestön ja virnaomaisten myönteinen suhtautuminen helpottivat sopeutumistamme uuteen elinympäristöön.

Varuskunta on ollut suuren mielenkiinnon kohteena koko ajan ja sen ymmärtää, onhan kasarmialue uusinta alallaan Suomessa, kenties koko maailmassa.

Kasarmit ovat osoittautuneet hyvin viihtyisiksi ja käyttökelpoisiksi.

Maasto on luonut erinomaiset mahdollisuudet tehokkaaseen taistelukulutukseen.

Tilapäissotapesä on ollut täysmiehitetty koko ajan – molemmin puolin olemme olleet tyytyväisiä.

Kantahenkilökunta on tyytyväi-

nen asuntoihin ja monet rouvat saaneet työpaikan varuskunnallisissa laitoksissa.

Huovirinteen maasto on luonut hyvät harjoitusmahdollisuudet etujoukon urheiluintoiselle kantahenkilökunnalle. Runsaslukuisesti aliupseerit ovat liittyneet Säskylän Urheilijoihin ja täten vahvistaneet seuraa. Säskylän Urheilijat pääsivät ensi kerran yleiseen tietoisuuteen, kun sen riveihin kuuluvat ylikersantti **Pirinen** ja kersantti **Rannikko** kuuluivat olympiavalmennettävien joukkoon.

Suurimpana murheena on ollut varusmiesten vapaa-ajan viettoon liittyvät ongelmat. Puutteita olemme pyrkinneet omakohtaisesti vähentämään järjestämällä yksiköittäin asemiesiltoja, konserteilla ja joulukuussa saimme elokuvakoneen, jolla on jo pari elokuvaa esitetty ruokalassa.

Kun helmikuussa tänne muuttavat pioneerikomppania ja viestikomppania sekä huhtikuussa aliupseerikoulu, vaikeutuu vapaa-ajanvietto-ongelma yhä lisää. On näet pelättävissä, että "koulupojat" vievät leijonaosan

tytöistä, joista tarjonta on jo rajoitettua.

Toivoisinkin, että mitä pikimmin saataisiin elokuva- ja virkistystalon työt alkuun.

Kunnallinen elämä on myös saanut tiettyä tempoa ja vireyttä varuskunnan johdosta. Kesän kunnallisvaaleissa varuskunta asettaa omat valtuustoehdokkaansa etujaan ajamaan "vihreän veran äänessä".

Paikallinen partio-, seurakuntatyö ja kuorot ovat saaneet tuntuvaa apu meistä. Varuskunnan Aliupseerikerho on päässyt hyvään alkuun tilapäisjärjestelyin.

15.2. varuskunnan Upseerikerho aloittaa toimintansa varsin rajoituksissa. Puolen vuoden inventaarion loppulausuntana voisin sanoa tiivistetysti: Olen myönteisesti yllätynyt elämän sujumisesta ja säkyläläisten esimerkillisestä myötäläisyydestä vaikeuksissamme. Varusmiesten käyttäytyminen on ollut hyvää, koulutus- ja kasvatustulokset olleet erittäin rohkaisevia.

Evl Kuusela

Huovirinne 5.2.1964

Porilaisen päätoimittaja

Sata päivää on Porin Prikaatin etujoukko II/Porin Prikaati viettänyt Säkylän Huovirinteellä. Tähänastiset kokemukset uudesta varuskuntapaikkakunnasta ja kasarmialueesta ovat poikkeuksetta myönteiset.

Kantahenkilökunta perheineen on nopeasti ja hyvin sopeutunut uuteen elinympäristöön. Asunnot ovat hyvät, joskin huoneiden koko saisi olla suurempi. Sosiaaliin oloihin on saatu jatkuvasti parannuksia, lapset on sijoitettu kouluihin, linja-automatit ovat parantuneet, tilapäiskauppa on saanut lisätiloja, samoin pankki ja iltaisin toimii kampaamo ja parturiliike kasarmialueella.

Useimmat aliupseerien rouvat ovat saaneet työpaikan varuskunnallisissa laitoksissa. Kantahenkilökunnan pikkulapset osallistuvat runsaslukuisesti pyhäkouluun, jonka varuskunta ja seurakunta ovat yhteisvoimin pystyttäneet.

Kantahenkilökunnalle on järjestetty virkistystilaisuuksia pari kertaa

kuukaudessa. On ollut konsertteja, asemiesiltoja, tutustumiskäyntejä lähiympäristön laitoksiin, varuskuntiin jne. Aliupseerikerho on aloittanut toimintansa vilkkaasti ja upseerikerho aloittanee myös toimintansa tilapäisesti lähiaikoihin. Kunnan elimiin ja eri järjestöjen toimintaan kantahenkilökunta on soluttautunut avustamaan näitä ammattitaidoillaan ja yhteistoiminnan luomista varten.

Urheileva prikaati on saanut erinomaisen tilaston sekä tulos - että jokamiesurheilua ajatellen. Pataljoonan komentajan aloitteesta on perustettu Säkylän-Köyliön katu- ja polkuretkitoimikunta, joka järjesti syksyllä polkuretken, johon otti osaa yli 800 patikoitsijaa. Talvella se järjestää Huovi hiihto -nimisen laturetken, jossa täysi matka on 80 kilometriä pitkä.

Parhailta hiihtäjillä on takana jo 50 peninkulmaa. Luistinrata on avattu käyttöön joulukuussa. Yhteistointakilpailuja on suoritettu mm. Lännen Sokerin Urheilijoiden kanssa useita, kuten jalka- ja lentopallo-ottelu, jousi- ja ilmakivääriammunnat, viestihiihto varuskuntien ensimmäisellä olkiladulla jne. Muutenkin suhteet ja yhteistoiminta siviilisektorilla ovat kehittyneet esimerkillisesti.

Sadan päivän aikana myös "varusmiesrintamalla" on tapahtunut paljon myönteistä kehitystä. Ensimmäiset kotiuttamiset ja palvelukseen astumiset ovat tapahtuneet. Säkylän

kirkossa pidetty valanvannontatilaisuus oli juhlava ja kohottava. Koulutuksessa erinomainen maasto ja hyvät olot ovat tehostaneet koulutusta ja luoneet myös henkisesti lujan perustan mahdollisimman korkeille koulutustavoitteille ja tuloksille.

Varusmiesten vapaa-ajan vieton suhteen erityisesti talviaikana, on puutteita paljon. Tässä mielessä suoritettiin Gallup-tutkimus joulukuussa. Tutkimus osoitti, että varuskuntaloma on suosituin vapaa-ajanviettotapa, vaikka Säkylä ei vielä täysin täytäköön poikien toiveita. Tutkimus osoitti, että he haluaisivat parempia hui- ja tanssipaikkoja, toista elokuvateatteria ja viihtyisämpää baaria. Tyttöjäkin saisi olla enemmän.

Toiseksi tärkeimmän kohteen muodostaa sotilaskoti, jossa onkin iltaisin "ruljanssi" jopa ahtauteen asti. Pojat toivovatkin, että pian rakennettaisiin elokuva- ja viihdytystilat kasarmialueelle samoin urheilu- ja uimahalli.

Varuskunta on kiitollinen ja tyytyväinen oloonsa. Se pyrkii näissä oloissa pienistä puutteista huolimatta täyttämään tehtävänsä parhaalla tavalla kasvattaakseen pojista yhteiskuntakelpoisia suomalaisia miehiä ja taitavia, hyvähenkisiä "porilaisia" taistelijoita.

Evl K. Kuusela

(1. joulukuuta 1964)

Ympäristöjärjestelmän sisäiset auditoinnit tarjoavat vaikutusmahdollisuuksia ja uusia näkökulmia

Teksti ja kuvat: Sanna Matintalo

Ympäristöjärjestelmän sisäinen auditointi saattaa kuulostaa sanahirviöltä. Selkokielisesti kyseessä on ympäristöasioihin liittyvän toiminnan arviointia kehittävässä ja kannustavassa hengessä, tavoitteena toiminnan jatkuva parantaminen.

Porin prikaati on ympäristöalan etulinjassa Puolustusvoimissa

Porin prikaatilla on standardin ISO 14001:2015 mukainen sertifoitu ympäristöjärjestelmä. Sen alku on Niinisalossa sijainnut Tykistöprikaati, joka puolustusvoima uudistuksessa liitettiin vuonna 2015 osaksi Porin prikaatia. Tykistöprikaatissa oli herätty jo aiemmin varuskunnan ja harjoitusalueiden vaatimaan sijaintiin pohjavesialueella ja puolustustoiminnan riskeihin herkällä alueella. Ympäristöriskien hallittua tunnistamista, toiminnan ohjausta ja kehittämistä varten Tykistöprikaatissa otettiin käyttöön ympäristöjärjestelmä, joka yhdistymisen jälkeen laajennettiin koskemaan koko Porin prikaatia. Porin prikaatin järjestelmä on toiminut mallina monessa kohdassa koko Puolustusvoimien laajuisen ympäristöjärjestelmän suunnittelussa, jota on aloitettu 2020-luvulla.

Sisäisen auditoinnin rooli ympäristöjärjestelmässä

Ympäristöjärjestelmän tarkoitus on se, että tunnistetaan olemassa olevat riskit, ohjeistetaan toiminta riskien poistamiseksi tai pienentämiseksi, valvotaan ohjeistuksen riittävyttä ja noudattamista ja korjataan toimintaa, mikäli siinä havaitaan puutteita

tai uusia riskejä. Seuranta tehdään monella muullakin tavalla, mutta organisaation sisäiset auditoinnit ovat yksi tapa tarkastaa toiminnan tasoa ja ohjeiden noudattamista. Tämän lisäksi järjestelmän sertifoimiseksi myös ulkopuolinen taho arvioi vuosittain toiminnan laatua ulkoisessa auditoinnissa.

Porin prikaatin kaikki toiminnot auditoidaan läpi kolmen vuoden ajanjaksolla. Vuosittaisen auditoinnin havainnoista kirjoitetaan raportti, jossa tehdyille havainnoille tai poikkeamille mietitään korjaavat toimenpiteet. Raportti esitellään prikaatin johdolle ja laajempia toimenpiteitä vaativat asiat huomioidaan tulevaisuudessa suunnittelussa (esim. talousarviesitys, toimintakäsäky). Auditointi on tarkastettavalle kohteelle erinomainen mahdollisuus tuoda esiin myös omia huolia, toiveita ja kehitysjärjestyksiä, sillä raporttiin kirjattavat huomiot menevät johdon käsiteltäväksi. Raportissa voidaan tuoda esille myös positiivisia havaintoja, joista muut voivat ottaa mallia.

Sisäiseksi auditoiduksi hakeutuminen

Ympäristöjärjestelmän ylläpidosta ja sisäisten auditoidujen koulutuksen järjestämisestä vastaa Porin prikaatin ympäristöasiantuntija, jonka tehtävä sijoittuu prikaatin esikuntaan Huolto-osastolle. Sisäisen auditoinnin koulutuksia pyritään järjestämään vuosittain, tosin koronavuosiina suunnitellut koulutukset peruuntuivat. Vuosittain toteutettavista sisäisistä auditoinneista tehdään auditointikäsäky, jossa ohjataan myös seuraavaan auditointikoulutukseen ilmoittautuminen. Porin prikaatin sisäisen auditoidijan koulutuksen käyneet tai

muualla vastaavat tiedot hankkineet hyväksytään ympäristöasiantuntijan esityksestä prikaatin komentajan allekirjoittamalla asiakirjalla Porin prikaatin sisäiseksi auditoidujiksi. Lisätietoja voi kysyä tai kiinnostuksestaan auditointitoimintaa kohtaan voi ilmoittaa ympäristöasiantuntijalle ympäri vuoden.

Auditoidijan tärkein ominaisuus on kiinnostus toiminnan kehittämiseen. Annettavan auditointikoulutuksen lisäksi muuta pohjakoulutusta ei tarvita eikä osallistumisvaatimuksena ole tietty sotilasarvo, vaan uransa eri vaiheissa olevat henkilöt samoin kuin siviilityöntekijät Porin prikaatissa ovat yhtä tervetulleita mukaan toimintaan. Auditoidijan tärkein ominaisuus on kiinnostus toiminnan kehittämiseen ja ympäristöasioita kohtaan.

Työaikaa yhden sisäisen auditoinnin suorittamiseen kuluu 1-2 työpäivää/vuosi, joten esimieheltä pitää olla lupa ryhtyä sisäiseksi auditoidujaksi. Virkamatkustamista ei vaadita, mutta mikäli oma esimies sallii, voi auditoinnin käydä suorittamassa myös muussa Porin prikaatin toimipisteessä kuin omalla virkapaikkakunnallaan. Oma sen hetkistä työyksikköä ei auditoida koskaan.

Toiminnalle eduksi olisi, että sisäisiä auditoidujia olisi eri osastoilta ja eri ammattiryhmistä, jolloin asioita tarkastellaan myös erilaisista näkökulmista. Ensimmäiset auditoidijat on hyväksytty jo v.2008 ja näitä auditoidujia siirtyy sotilasuran edetessä kiihtyvällä tahdilla muualla oleviin tehtäviin sekä myös reserviin. Uusille auditoiduille on siis tilausta ja erityisesti virkauransa alussa olevia tarvittaisiin mukaan toimintaan turvaamaan kokemusta kartuttaneiden auditoidujen käytettävyyden myötä jatkossa.

Miksi kukaan haluaisi vapaaehtoisesti lisää töitä?

Sen lisäksi että sisäisen auditoijan työpanos on arvokas toiminnan kehittämisessä, tarjoaa se myös itselle uusia näkökulmia joukko-osaston arkeen ja mahdollisuuden tutustua sellaisiin joukko-osaston toimintoihin, joihin ei ehkä muuten koskaan perehtyisi.

Kapteeni Koski, auditoijana vuodesta 2015:

”Niinisaalossa on tiedostettu lähiharjoitusalueiden ympäristön merkitys, ja ympäristöjärjestelmä koetaan vahvasti osana PV:n toiminnan mahdollistamista. Ajattelin, että auditoinnit voisivat olla hyvä tapa kantaa oma kortensa kekoon yhteisten asioiden hyväksi.

Auditoinnit eivät vie merkittävästi aikaa vuosittain, vaan varsin pienellä aikaresurssilla pärjää. Ensimmäiset auditoinnit on hyvä tehdä yhdessä kokeneemman auditoijan kanssa, niin se pienentää kynnystä mennä tekemään auditointia ja pääsee hommasta jyvälle. Auditoidavissa kohteissa suhtautuminen auditoijiin on ollut positiivista. Auditoidavat ovat ymmärtäneet, ettei tarkoitus ole kaivaa virheitä vaan keinoja oman toimintamme kehittämiseksi ja mahdollistamiseksi.”

Kapteeni Kosonen, auditoijana vuodesta 2020:

”Sisäisen auditoinnin varjolla on hyvä tutustua Porin prikaatin sisäisiin ja ulkoisiin toimijoihin. Monesti auditointia tehdessä tulee esille kehitettäviä kohteita tai asioita, jotka on hoidettu joissain yksiköissä tai sidosryhmissä erinomaisesti, mutta tieto ja osaaminen eivät vaihdu eri toimipisteiden välillä.

Aiemmin on ollut kenties pelko auditointien vaikutuksesta tulevaan toimintaan liittyen. Näin sen ei kuitenkaan tulisi olla, vaan tämä tulisi nähdä tilaisuutena näyttää, miten asiat on hoidettu määräysten ja ohjeiden mukaisesti. Tavoitteena ei ole syllisten etsiminen vaan toimintojen saattaminen sille tasolle, että Porin prikaatissa erityisesti pohjavesien suojelu on huomioitu kaikessa toiminnassa”

Esimerkki auditointihavainnosta:

Välittömästi toteutettavat toimenpiteet: Aseiden öljymispisteeltä siivottava ylimääräiset tavarat. Avoimet astiat eivät sallittuja öljyn säilyttämiseen. Vaihdetaan valuma-altaassa oleva öljynimeytysmatto.

Kehittämisehdotus: Aseiden öljymispisteen tila ja kalusteet vaikeuttavat pisteen siistinä pitämistä. Tuetaan yksikköä tarvittavien materiaalien hankinnassa ja tilan järjestämisessä ja suunnitellaan mahdollisesti tarvittava rahoitus.

Esimerkki auditointihavainnosta:

Välittömästi toteutettava korjaustoimenpide: Siivotaan taukopaikalta roskat sekä myös epävirallinen 'tuhkakuppi'.

Esimerkki auditointihavainnosta:

Positiivinen havainto: Ajoneuvossa havaittu vuoto on hoidettu ohjeiden mukaisesti ja erittäin hyvin.

Ajankohtaista Pohjanmaan aluetoimistosta

Pohjanmaan aluetoimiston kevät on ollut varsin kiireistä aikaa. Kevätkauden merkkitapahtumana oli Jääkäreiden kotiinpaluun 105-vuotisjuhlien viettäminen Vaasassa 24.–25.2. Kevätkausi oli myös maanpuolustuksen kannalta historiallinen, kun Suomi liittyi osaksi puolustusliittoa.

Seinäjoella toteutettiin 15.–16.4. maanpuolustustapahtuma TURVA23. Puolustusvoimien lisäksi tapahtumaa oli järjestämässä alueen reserviläisjärjestöt, rauhanturvaajat sekä muita maanpuolustuksen aktiivisia toimijoita. Ensimmäistä kertaa tämän muotoisena järjestetty tapahtuma sai hyvän vastaanoton ja kauppakeskuksen arvion mukaan kävijöitä oli molempina päivinä noin 5 000 enemmän kuin normaalisti viikonloppuisin. Lämmin kiitos Porin prikaatin materiaalikeskukselle ja joukkoyksiköille, joilta saimme henkilöstö- ja kalustotukea sekä tietysti aluetoimiston omalle väelle, joiden työpanoksella saimme toteutettua onnistuneen tapahtuman.

Puolustusvoimain lippujuhlanpäivään 4.6. kuuluivat reserviläisten ylennystilaisuudet, jotka järjestettiin Vaasassa ja Seinäjoella. Seinäjoen ylennystilaisuuden yhteydessä paljastettiin Seinäjoen sotilaspiirin muistomerkki Itikanmäelle. Muistomerkkihankkeen suunnittelusta ja toteutuksesta vastasi Seinäjoen sotilaspiirin kiltä. Onnittelut 4.6. ylenneille ja palkituille.

Sotilasvalatilaisuudet ovat merkittäviä tilaisuuksia Puolustusvoimien näkyvyydelle ja maanpuolustustahdolle. Torstaina 10.8. järjestetään Kauhavalla kello 10.00 Pohjanmaan jääkäripataljoonan ja Kokkolassa kello 14.00 Satakunnan tykistörykmentin sotilasvalatilaisuudet. Sotilasmusiikista saamme nauttia 24.8. jolloin Marssi seitsemään ihmeeseen -kiertue konsertoi Vaasassa.

Varma syksyn merkki on kutsunat, jotka Pohjanmaan aluetoimisto aloittaa 15.8. ja ne jatkuvat joulu-kuun puoliväliin saakka. Pian kutsuntojen alkamisen jälkeen, syyskuun alussa, toteutetaan paikallispuolustusharjoitus Etelä-Pohjanmaa 23. Harjoitukseen osallistuu runsaas-

ti varusmiehiä, reserviläisiä, palkattua henkilöstöä sekä viranomaisyhteistyön eri toimijoita.

Kuluvana vuonna on myös ylläpidetty ja parannettu paikallispuolustuksen valmiuksia. Puolustusvoimien vapaaehtoisilla harjoituksilla ja Maanpuolustusyhdistyksen kursseilla on ylläpidetty ja parannettu reserviläisten osaamista sekä varautumista pohjalaismaakunnissa. Reserviläiset ovat antaneet harjoituksista erinomaisen palautteen. Pohjanmaan aluetoimiston yhteydenpito muihin viranomaisiin, kuntiin ja kaupunkeihin sekä muihin keskeisiin kokonaisuusmaanpuolustuksen toimijoihin on jatkuvaa.

Toivotan rauhallista kesän aikaa!

Aluetoimiston päällikkö
Everstiluutnantti Pasi Heinua

Kuva: Vääpeli res Pasi Lindroos
Pohjanmaan aluetoimisto toimeenpani Lohtajalla ja Pohjankankaalla Puolustusvoimien vapaaehtoiset harjoitukset

YHTÄ ARKEA JA JUHLAA

120

VUOTTA

Asiakasomistajana olet ollut mukana rakentamassa lähialueen
elinvoimaisuutta ja parempaa arkea jo 120 vuoden ajan.
keula.fi/120

LAATUMERKIT AMMATTITAITIDOLLA

STIGA

STIHL

POLARIS

- 2+2 vuoden takuu •
- Huolto • Varaosat •
- Laitteet myymälästä
kasattuna ja koekäytettynä •

sportti**kone.fi**

SALO • SOMERO • KAARINA • LOIMAA • LOHJA

HUOLTO- JA
VARAOSAPALVELU

VERKKOKAUPPA
AVOINNA 24/7

pintos

Raudoitteet. Tarvikkeet. Kiinnikkeet.

   pintos.fi

HUITTINEN

Huittisissa hullukki
ireat saa siivet!
Tuu sääki tänne
asumaan ja
nauttimaan elämästä!

#hullunahuittisiin

SAURUS

Liikunnan merkitys sotilaalle

Teksti: Porin prikaatin liikunta-ala ja viestintävarusmiehet Kuvat: Viestintävarusmiehet

H hyvä fyysinen toimintakyky edesauttaa suoriutumaan palveluksen tuomista haasteista sekä hyvä peruskunto auttaa sotilasta jaksamaan ja palautumaan paremmin.

Palvelusliikunnan tarkoituksena on motivoida, kehittää ja pitää hauskaa liikunnan parissa.

Liikunta virkistää mieltä ja kehoa sekä se antaa sotilaalle muuta ajateltavaa inttiarjen keskellä.

Liikunnan avulla palveluksen aloittaneet sotilaat ryhmäytyvät ja tutustuvat paremmin rennommassa ympäristössä, sitä kutsutaan Me-hengen kohottamiseksi.

Palvelukseen astuville varusmiehille ja -naisille mahdollistetaan monipuolinen liikunta palveluksen aikana. Perusyksiköiden johtamat toimintakykykoulutukset (liikuntakoulutukset) on suunniteltu kuntoa kohottavaksi, nousujohteiseksi ja mielekkääksi.

Liikuntakoulutuksen yksi tärkeimmistä tavoitteista on liikuntakipinä herättäminen varusmiehessä.

Jos ei vielä peruskoulussa liikuntakipinä ole syttynyt, niin palveluksen aikana se on mahdollista sytyttää.

Sotilaille on painotettu, että hyödyntävät varuskunnan monipuolisia liikuntapalveluja. Fasiliteetit ovat kunnossa ja ne ovat sotilaiden vapaassa käytössä. Porin prikaatin liikunta-ala kehittää ja päivittää varuskuntien liikuntapaikkoja vuosittain, tarkoituksena mahdollistaa käyttäjille mutkattoman monipuolinen liikunnan harrastaminen.

Liikunta-ala tukee ja kannustaa liikumaan sekä pitämään huolta toimintakyvystä myös reservissä.

Varusmiehille ja -naisille on palveluksessa vapaa-ajalla tarjolla myös monipuolista liikuntaa kerhotoiminnan merkeissä eli tuttavallisemmin VLK-kerhoissa. VLK-kerhot ovat VMTK:n eli varusmiestoimikuntien

vastuulla. Niinisalossa kuin myös Säskylässäkin varusmiehet pääsevät liikumaan monella eri tapaa.

Puitteet kunnossa

Oli sitten uintia uimahallissa tai pyöräilyä maastossa, liikuntamahdollisuuksia löytyy moneen eri makuun. Kuntotaloilta löytyy kattavat varusteet eri aktiviteetteihin mitä varusmiehet saavat mennä hyödyntämään omalla vapaa-ajallaan omatoimiseen liikuntaan. Kuitenkin on myös järjestettyjä kerhoja, mitä varusmiehet voivat itse halutessaan vetää. Esimerkiksi Niinisalossa tiistaisin pelataan sisäjalkapalloa, keskiviikkoisin sekä torstaisin salibandyä ja Säskylässä pääsee pelaamaan tiistaisin ja torstaisin koripalloa sekä keskiviikkoisin salibandyä. Varusmiehillä on myös itse mahdollisuus osallistua VLK-kerhojen ideoimiseen – tasaisin väliajoin varusmiehille järjestetään kyselyitä,

joissa kartoitetaan, että minkälaisia VLK-kerhoja he haluaisivat.

Lisäksi järjestetään paljon erilaisia kilpailuita. Esimerkiksi alokaskauden hyvin suosittu tupaliiga, joka keräsi paljon innokkaita liikkujia. Tällä hetkellä Niinisalossa on käynnissä jalkapalloturnaus ja Säkylässä on tarkoitus järjestää kesällä myös pienempää frisbeegolf kisailua mihin voi osallistua pienemmän porukan kanssa.

Ilmojen lämmitessä kesän myötä, liikunta ulkoilmassa myös kasvaa suosiossaan. Niinisalon ja Säkylän ulkokuntosalit ovat nähneet liikennettä, kun lämpimissä olosuhteissa on hyvä mennä aurinkoon kuntoilemaan.

Varusmiehet liikkuvat monin tavoin

Tämän on huomannut myös jääkäri **Säde-Katariina Hyrynkangas**.

- Säkylässä liikuntamahdollisuudet ovat loistavat. Meillä on sisä- ja ulkotiiloissa kattavat varusteet sekä tilat, uusimpana beach volley ja frisbeegolfrata.

Vaikka pyöräilyäkin rakastaville löytyy pelit ja vehkeet, niin Hyrynkangas on erityisesti pitänyt VLK-kerhoista ja hän nostaakin niitä esille.

- Olisi ihanaa, jos kerhoissa kävisi aktiivisemmin varusmiehiä. Kerhotarjontaa on todella monipuolista. Toki innostuneita ja aktiivisia kerhonvettäjiäkin olisi hyvä saada joukkoon. Oma suosikkini vapaa-ajan liikuntana on vetämäni salibandy ja jalkapallo, myös uiminen on ollut mukavaa kerhojen jälkeen.

VMTK-sihtööri korpraali **Leevi Tuominen** toimii Säkylässä myös VLK-koordinaattorina ja kokee tärkeäksi tehtävän mukanaan tuoman mahdollisuuden vaikuttaa varusmiesten vapaa-ajan liikuntamahdollisuuksiin. Hänen mukaansa kerhojen järjestäminen on onnistunut helposti.

- Meillä on kolmena päivänä viikossa eri kerhoja kuten jalkapalloa, sählyä ja koripalloa. Jokainen varusmies voi

halutessaan kysyä minulta, voiko vetää haluamaansa kerhoa, jos sille ei löydy vetäjää.

Tuomisen mukaan nykyiset kerhot yritetään pitää aktiivisina, mutta toiveissa on varusmiesten aktivoituminen uusien kerhojenkin suhteen. Selvää on, että oli sitten mielessä omatoiminen kuntosalilla käynti, tai tiimipeli jalkapallon merkeissä, niin varusmiehille löytyy prikaatista monipuolisia vaihtoehtoja itselleen mielekkääseen liikuntaan.

Säde-Katariina Hyrynkankaan vetämä salibandykerho on ollut suosittu. Pelaamassa myös Leevi Tuominen takana oikealla.

Kaunokimalaiskärpäsen maamme ainoa esiintymä on Säkylänharjulla. Kangasajuruoho on tämän kärpäsen, kuten monen muunkin harjun harvinaisuuden tärkeä ravintokasvi.

SÄKYLÄNHARJU

harvinaisuuksien tyyssijana

Säkylänharju on muodostunut noin 10 000 vuotta sitten jääkauden sulamisvaiheen aikana. Harju muodostuu suurista, rinnakkaisista selänneistä, joiden välissä on syviä harjuhautoja, suppia. Säkylänharjun korkeimmat kohdat ovat 150 metriä merenpinnan yläpuolella ja 100 metriä Pyhäjärven pintaa ylempänä. Paikoitellen rinteet ovat hyvin jyrkkiä. Osittain rinteet ovat loivia ja niiden alapuolella on näkyvisä rantavalleja ja -dyynejä.

Säkylänharjulla kasvaa tällä hetkellä pääosin noin kuumikymmentä vuotta vanhaa mäntymetsää. Vuonna 1947 harjulla oli iso metsäpalo, jossa lähes 2 000 hehtaaria metsää tuhoutui. Harjulla on aiemminkin ollut toistuvia metsäpaloja. Ne ovat aiheuttaneet salamat, jotka iskevät helposti korkealla harjulla oleviin puihin. Harjun jyrkkien rinteiden tuuliolosuhteet ovat olleet edullisia tulen leviämiseksi. Myöhemmin, kulovalvonnan tehostuttua ja sammutuskaluston parannuttua on metsäpalot harjulla saatu nopeasti sammutettua.

Säkylän kunta on tunnettu tervanpolttopitäjänä. Puuta on otettu harjultakin runsaasti käyttöön. Niinpä muun muassa vuosisadan vaihteessa harjun itäosa on ollut lähes kokonaan hakattua metsää. Tällaiset hakkuut harjulla ovat antaneet hyviä elinpaikkoja harvinaisille lämpöä ja aukeita paikkoja vaativille eliöille.

Porin prikaati muuttaa Säkylään

Porin prikaatin muutettua Turusta 1960-luvun alussa oli harju 1947 palon jäljiltä vielä hyvin avointa. Kasviston elpymistä paloalueella kävi tutkimassa muun muassa maa- ja metsätieteiden tohtori **L.O.Ervi**. Hän totesi rinteillä olevan rauhoitettuja kasveja ja samoilla paikoilla olevan selvästi näkyviä jääkauden jälkeisiä muinaisrannan pengermiä. Hän teki 1963 valtion luonnonsuojeluvoimien välityksellä esityksen kahden luonnonmuistomerkin suojaamiseksi Puolustusministeriön hallintaan siirtyneellä alueella. Näistä pienempi, noin kuusi hehtaaria sijaitsi kanjonimaisessa syvennyksessä Säkylänharjun lakipisteen kaakkoispuolella. Syvennyt tunnetaan Klopimonttuna. Suurempi suojelualue sijaitsi harjun lakipisteen eteläpuolella olleen pinta-alaltaan noin 26 hehtaaria.

Alue merkattiin tauluilla ja ne ovat edelleenkin pääosin paikalla.

Silloinen Porin prikaatin komentaja eversti **Väinö Salmela** ja esikuntapäällikkö everstiluutnantti **Kalevi Kuusela** saivat kiitosta myötämieleisestä suhtautumisesta maanpuolustusta sivuvaan luonnonsuojeluun.

Porin prikaatin ansiosta Säskylänharju on säästynyt tulevillekin sukupolville. Voi vain kuvitella mikä paineet olisi ollut harjun hiekan käyttönotolle ja siten sen repimiselle maan tasalle. Prikaatin sopivan kuluttava liike harjulla ja kovapanosammunnat ovat pitäneet tärkeät suojeltavat alueet avoinna ja taanneet harvinaisuuksien säilymisen alueella.

Harjualueen suojelua

Vuonna 1993 Porin prikaati ja WWF:n Suomen rahasto tekivät suojelusopimuksen harjusinisiiven elinalueiden parantamiseksi. Prikaatista sopimuksen teossa mukana olivat prikaatin komentaja eversti **Olli Nepponen** ja Aliupseerikoulun johtaja majuri **Erkki Kallio**. WWF:n perhostyöryhmä teki suunnitelman ja sen perustella raivattiin viisitoista aukkoa harjun rinteeseen. Näin saatiin lämpimiä tuulettomia alueita, joilla harjusinisiivet viihtyvät. Saatiin myös yhdistettyä kaksi harjusinisiipopulaatiota, joita yhdisti ainoastan harjun

laella oleva kapea palokuja. Populaatiot olivat toisistaan runsaan kahden kilometrin etäisyydellä. Lisäksi maanpintaa rikottiin ja näin saatiin hiekkaa esille, jotta harjusinisiiven toukan ainoa ravintokasvi, kangasajuruoho voisi levitä niihin.

Metsäalueiden siirryttyä Puolustusministeriöltä vuoden 2003 alussa Metsähallitukselle, aloittivat Metsähallituksen tutkijat suojelusuunnitelman tekemisen harjun harvinaisuuksien suojelutoiminnan jatkamiseksi. Viime aikoina aluetta on kunnostettu vuosittain raivaamalla ja kannervaa, sianpuolukkaa sekä jäkälää poistamalla.

Säskylänharju kuuluu Natura-2000 alueeseen ja myös FINIBA-alueeseen. Jo nämä kaksi suojeluhanketta takaavat omalta osaltaan turvan harjun säilymiselle nykyisessä kunnossa tulevillekin sukupolville.

Säskylänharjun harvinaisuudet

Harjusinisiipi on maamme tunnetuin ja suojelluin perhonen. Ensimmäinen varmistettu havainto perhostesta on vuodelta 1945. Havainnon teki **Max von Schantz**. Harjusinisiiveestä on maassaame tiedossa 18 havaintopaikkaa, jotka ovat pääasiassa Etelä-Savon harjualueilta. Säskylänharjun esiintymä on enää ainoa jäljellä oleva esiintymä.

Harjusinisiipi on kärsinyt harjujen vähenemisestä soranoton seurauksena ja varsinkin harjuniittyjen ja -ketojen umpeenkasvusta. Myös perhosten keräily on nopeuttanut populaatioiden häviämistä. Harjusinisiipi rauhoitettiin vuonna 1986. Viimeiset havainnot harjusinisiivistä Säskylänharjun ulkopuolelta ovat vuodelta 1985 Liperistä. Ruokolahden populaatio hävisi vuotta aiemmin mäntytaimikon kasvaessa perhosen elinalueella ja lopulta umpeutuessa. Säskylänharjun harjusinisiiven kanta on seurattu laskennoilla tarkasti 1994 alkaen. Tämä kesä on jo 30. laskentavuosi. Kesäkuun aikana olen kiertänyt esiintymisalueet kymmenenä aurinkoisena päivänä aina samalla menetelmällä, joten aineisto on hyvin vertailukelpoinen. Harjusinisiiven määrät ovat pysyneet aika vakioina. Parhaina päivinä näitä harvinaisuuksia on löytynyt noin sata yksilöä. Vuosina 1998, 1999 ja 2000 tosin kanta kävi huolestuttavan alhaisena, perhosia oli näkyvissä vain noin kymmenen kesien parhaina päivinä.

Harjusinisiipien siirrot

Harjusinisiipiä on yritetty siirtää, mutta ne eivät ole onnistuneet. Etelä-Karjalan Allergia- ja Ympäristöinstituutin toimesta siirrettiin 1994 Säskylänharjulta 20 naarasta Ruokolahdelle. Siirtopaikaksi oli valittu alue, josta harjusinisiipopulaatio oli hävinnyt 1984. Aluetta oli raivattu siten, että harjusinisiivet voisivat siellä taas elää. Kannan kehittymistä seurattiin Ruokolahdella tarkasti. Vuonna 1999 ei alueelta löytynyt enää yhtään harjusinisiipeä.

Toinen siirtoyritys tapahtui 2016. Silloin Suomen Ympäristökeskuksen toimesta siirrettiin 20 naarasta ja 10 koirasyksilöä Etelä-Hämeeseen. Ei tämäkään siirto onnistunut. Kumpaakin siirtoa olen vastustanut, sillä siirrot ovat vaarantavat Säskylänharjun populaation olemassaolon.

Harjusinisiivistä ei vielä tiedetä kaikkea, esimerkiksi sen toukan talvehti-

Suojelusuunnitelman mukaan tehtiin harjulle aukkoja, joissa harvinaisuudet viihtyvät.

Harjusinisiipinaaras poikkeaa koiraasta väritykseltään. Sillä on hyvä suojaväri ja se on piilotteleva ja siten vaikeasti havaittava.

Harjusinisiipikoiras on kauniinpienäinen pienikokoinen perhonen. Kissankäpäle on perhosen tärkeä ravintokasvi.

misesta. Ilmeisesti se talvehtii puolitoukkana maan alla viholaismuuraisen pesässä. Toukka erittää nestettä, jota muurahaiset syövät ja toukka pitää loitolla muurahaisia vaivaavat kirvat. Tutkittavaa on vielä runsaasti tämän harvinaisen perhosen osalta.

Raunikkivyökoi voi hyvin

Suomen ainoa raunikkivyökoin esiintymä on Säskyläharjulla. Sen kanta on hyvä harjulla olevan maamme parhaan kangaskaunikkikasvuston ansiosta. Kangasraunikki on rauhoitettu kasvi. Raunikkivyökoin toukka käyttää ravintonaan ainoastaan kangasraunikkaa. Laskennoissa on löydetty jopa yli 50 000 toukkaa yhden kesän aikana kangasraunikeista.

Palosirkka lentää runsaana

Maamme ainoa elinvoimainen palosirkkapopulaatio on Säskylänharjulla, osin samalla alueella, missä harjusinisiivet esiintyvät. Palosirkkakanta voi hyvin, populaation vuosittainen kanta on muutama sata yksilöä. Aikoinaan runsaanakin esiintyneitä palosirkkoja löytyy Suomesta enää muutamasta paikasta. Näissä yksilömäärät ovat pieniä. Palosirkka on aiemmin tunnettu tulisirkkana ja pörryttäjänä.

Häviääkö ruususiipisirkka

Vuonna 1990 Helsingin Yliopiston tutkijat löysivät Säskylänharjulta pa-

losirkkojen kartoituksen yhteydessä superharvinaisuuden, ruususiipisirkan. Tästä palosirkan kaltaisesta suorasiipisestä ei Suomesta ollut aiempia havaintoja. Lajin lähin esiintymä on Ruotsissa, Öölannin saarella. Euroopasta tunnetaan kolme muuta esiintymää, jotka maamme esiintymän tavoin ovat kooltaan hyvin pieniä.

Ruususiipikoiras lentää palosirkan tavoin jopa muutamia kymmeniä metrejä. Sen siivet ovat läpikuultavat ja kauniin punaiset. Lentoääni ei ole pörryytystä vaan muistuttaa lähinnä surinaa. Ruususiipisirkan kehittyminen aikuiseksi kestää palosirkan tavoin kaksi vuotta. Tätä harvinaisuutta olen tavannut laskennoissa vain vuosina 1994, 1996, 2002, 2006, 2008, 2010, 2012, 2016, 2018 ja 2020. Vuosittaiset määrät ovat olleet vain muutaman yksilön suuruisia. Vaikka ruususiipisirkan pientä esiintymisaluetta on vuosittain kunnostettu, on vaara, että tämä superharvinaisuus häviää maastamme.

Kaunokimalaiskärpänen

Villakärpäsiin kuuluvan kaunokimalaiskärpäsen Suomen ainoa esiintymisalue on Säskylänharjun paahteisilla rinteillä. Tämän pienen paikallaanpörräävän kärpäsen tärkeä ravintokasvi on kangasajuruoho. Harjusinisiipien ja sirkkojen laskentojen yhteydessä olen näitä harvinaisuuksia tavannut jopa kymmenenkin päivässä.

Harjulla ksavaa runsaasti harvinaisia kasveja

Säskyläharjun erikoisesta kasvistosta edustavin on kangasraunikki. Tämän rauhoitetun valkoisen harvinaisuuden kasvusto harjulla on maamme runsain. Sitä esiintyy muun muassa ampuma-alueen halkovan ikivanhan Huovintien reunoilla. Illalla kangasraunikin kukat levittävät huumaavaa tuoksua, mikä houkuttelee runsaasti perhosia kukille. Muita harvinaisia kasveja ovat vuorimunkki, harjumasmalo, hietaorvokki ja nummikeltalieko.

Maassamme monin paikoin taantuneita, mutta harjulla hyvin viihtyviä kasvilajeja edustavat häränsilmä, nuokkukohokki, kalliokieli, kissankäpäle ja valkolehdokki sekä harjusinisiiven toukan ainoa ravintokasvi, kangasajuruoho.

Haluan kiittää Porin prikaatin komentajistoa ja koko henkilökuntaa erittäin myönteisestä suhtautumisesta Säskylänharjulla prikaatin alueella esiintyvien harvinaisuuksien suojelelun tukemisesta. Prikaati on mahdollistanut laskentojen ja suojatöiden suorittamisen sekä monien asiantuntijoiden vierailut ja tutkimusten suorittamisen suljetulla ampuma-alueella.

Erkki Kallio
Everstiluutnantti
Luonto-opas

Parittelevat palosirkat.
Naaras on koirasta selvästi
pienempi, eikä se pysty
lentämään.

Palosirkkakoiras pystyy lentämään
useita kymmeniä metrejä. Lennessa
punaiset siivet tulevat näkyviin.

Ritariperhonen on laskeutunut
vuorimunkille. Vuorimunkki on
yksi harjun harvinaisista kasveista.

Harjumasvalo viihtyy
harjun lämpimillä rinteillä.

Ruususiipisirkka on maailman-
laajuinen harvinaisuus. Kuvassa
koirasyksilö.

Kangasraunikkeja on runsaasti
harjulla. Tämä kasvi on raunikki-
vyökoin ainoa ravintokasvi.

Missä sotilas, siellä sotilaskoti

Vihreä keidas on palvellut Huovinrinteellä prikaatin tulosta asti

Kenttärövästi Risto Katila piti alkuhartauden ennen Sotilaskotiliiton kokouksen alkua. Varusmiessoittokunnan pianisti ja laulusolisti esittivät musiikkia ja avustivat yhteislaulussa. Sotilaskotiliiton kevätkokous hyväksyi edeltävän vuoden tilinpäätöksen ja vuosikertomuksen.

Kahvipöydässä ohjelmaa seurasivat muun muassa varusmiestoimikunnan puheenjohtaja, kersantiksi juhlan jälkeen ylennetty Eero Mäkinen, yhdistyksen entinen puheenjohtaja, kunniajäsen Leena Kantola sekä Porin prikaatin komentaja, prikaatikenraali Vesa Valtonen.

johtokunnan jäsen **Elina Halminen** toivottivat kokousedustajat tervetulleiksi.

– Yhteistyö ja yhteisymmärrys Porin prikaatin kanssa on tiivistä ja hyvää. Yhdistyksessä kokemuksemme on, että molemmin puolin on tahtoa edistää toistemme hyvää, mainitsi Elina Halminen tervehdyspuheessaan.

Kokouksen alussa liiton puheenjohtaja luovutti Ritarimaljan Rovaniemien Sotilaskotiyhdistys ry:n työryhmälle, joka suunnitteli ja toteutti

Säskylän Sotilaskotiyhdistys ry täytti tänä keväänä 60 vuotta. Kun Porin prikaati muutti Säskylään vuonna 1963, paikkakunnalle oli jo perustettu uusi sotilaskotiyhdistys. Tästä alkaen yhdistyksen ylläpitämä sotilaskoti on palvellut varusmiehiä, prikaatin henkilökuntaa ja kertausharjoituksissa käyviä reserviläisiä. Huhtikuussa Säskylään kokoonnuttiin Sotilaskotiliiton kevätkokoukseen sekä yhdistyksen juhlaan.

Sotilaskotijärjestön kokouspäivä

Sotilaskotiyhdistysten edustajat ympäri maan saapuivat 22. huhtikuuta liiton kevätkokoukseen Huovinrinteelle.

Ennen kokouksen alkua Porin prikaatin komentaja, prikaatikenraali **Vesa Valtonen**, Sotilaskotiliiton puheenjohtaja **Anne-May Asplund** sekä Säskylän Sotilaskotiyhdistyksen

Pohjois-Suomessa käytössä olevan sotilaskotikontin.

Mannerheim-ristin ritarit ovat luovuttaneet Sotilaskotiliitolle ikuisesti kiertävän Ritarimaljan tunnustukseksi järjestön arvokkaasta työstä maanpuolustuksen hyväksi. Ritarimalja jaetaan vuosittain yhdistykselle, ryhmälle tai yksityiselle henkilölle, joka erityisen ansiokkaalla tavalla on edistänyt tai edistää sotilaskotitoimintaa.

Rento ja juhlallinen juhla

Illan 60-vuotisjuhlaan oli kutsuttu yhdistyksen jäsenet sekä yhteistyökumppanien ja muiden sotilaskotiyhdistysten sekä Sotilaskotiliiton edustajia.

Moni vieras kiitti juhlatunnelmaa rennoksi ja iloiseksi. **Mauri Paavilaisen** juontama ohjelma koostui puheista, Varusmiessoittokunnan ja solisti **Maria Tyysterin** musiikista sekä vuosi- ja ansiomerkkien luovuttamisesta yhdistyksen jäsenille. Varusmiesten tyylikkäästi tarjoilemien kakkukahvien lomassa kolme naispuolista varusmiestä esitteli muotinäytöksen tapaan eri aikojen sotilaskotiasuja.

Tervehdyspuheessaan johtokunnan jäsen Elina Halminen kertoi, että viime aikojen uusi into vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön näkyy myös sotilaskotiyhdistyksessä. On tullut uusia jäseniä, jotka ovat etsineet sopivaa tapaa osallistua yhteiseen maanpuolustukseen ja jotka nyt ovat löytäneet sen sotilaskotityöstä.

Omanlaisensa vuosikymmenet

Sotilaskotiyhdistyksen kuluneet vuosikymmenet voisi kaikki tiivistää lyhyesti omalla tavallaan.

1960-luku kului asettumisessa Säskylään, muutoissa tilasta toiseen, jaostojen muodostumisessa ja toiminnan tunnetuksi tekemisessä. Yhdistyksemme oli Suomen suurin sotilaskotiyhdistys.

1970-lukua leimasi kukkaronnyörien tiukennus. Varusmiesten määrä väheni ja taloudellinen tilanne kiristyi. 1980-luvulla sotilaskotimme kirjastoa kehitettiin vahvasti, ja musiikki-kirjastosta tuli tärkeä osa palveluita. Liikkuvan sotilaskodin sisaret pal-

Varusmiessoittokunta viihdytti juhlaväkeä raikkaalla ohjelmistollaan johtajanaan päällikkökapellimestari, musiikkikapteeni Juhani Valtasalmi ja solistinaan Maria Tyyster.

Sotilaskoti 2 (Säskylän sky): 60-vuotismerkkinsä saivat juhlassa yhdistyksen kunniajäsen Elvi Eela (vas.) ja myös vuonna 1963 jäseneksi liittynyt Toini Tuominen.

Heidän lisäksi 60-vuotismerkkin saavat perustajajäsenet Pirkko-Liisa Kauppi ja Ritva Mäki sekä vuoden 1963 aikana liittyneet Leila Jokinen, Kaisa Mäki, Helka Peltonen, Maila Perttu, Eeva-Liisa Rantala, Irma Rantala, Maija-Liisa Reunanen, Annikki Sipilä, Airi Starck, Aili Tuomola ja Liisa Ääri. Kaikki ovat edelleen sotilaskotiyhdistyksen jäseniä.

2010-luvulla Museoviraston suoje-luksessa oleva sotilaskoti sai kauan odotetun remonttinsa. Väistötilana toimi suuren teltan ja konttien yhdistelmä urheilukentällä.

2020-luvusta tiedämme kaikki, mitkä asiat maailmassa ovat vaikuttaneet jokaisen, myös yhdistyksemme elämään. On ollut epävarmuutta, epä-tietoisuutta, työvoimapulaa ja hintojen nousua.

Mutta kuitenkin – nämä kymmenet vuodet yhdistyksemme toimintaa ovat kantaneet ja ohjanneet järjestön viisi kirjattua arvoa, jotka ovat vapaaehtoisuus, yhteisöllisyys, osaa-minen ja itsensä kehittäminen, luotettavuus sekä iloisuus ja palvelualt-tius.

Jatkamme seuraaville vuosikymmenille – edelleen hymyllä ja sydämellä.

Elina Halminen

Maastossa sotilaita palvelevassa liikkuvassa sotilaskodissa työskentelevän sotilaskotisisar Pirjo Vaanon ”taisteluvälineet”: taskulaskin (mikäli kassakone ei toimi), taskulamppu sekä muistiinpanovälineet. Näillä Pirjo on selviytynyt pitkällä sotku-urallaan.

leen tekee vapaaehtoistyötä niin varusmiesten, reserviläisten kuin kantahenkilökunnan hyväksi sekä kiinteässä sotilaskodissa kuin tuulesa ja tuiskussakin sotilaiden mukana harjoituksissa sotilaskotiautoillaan. Huittislainen **Pirjo Vaano** sai kipinän sotilaskotityöhön jo 1999 työskennellessään Vammalan Asevarikolla ja jatkaa edelleen, pääasiassa liikkuvan sotilaskodin eli LSK:n tehtävissä. Mikä LSK:ssa viehättää sinua?

- Me viedään kahvila paikan päälle metsään, sloganilla ”hymyllä ja sydämellä”. Ollaan kuitenkin tositoimissa, koko ajan tapahtuu ja eteen tulee haasteita vaikkapa suunnistettaessa sotkuautolla pimeässä seuraavalle myyntipaikalle.

Tämä on vihreiden sisarten arkea ”siellä jossakin”. Mutta tiesittekö, mistä sotilaskotisisaret ideoivat asujensa vihreän värin?

Hei Pirjo, miten kuvailisit itseäsi kolmella sanalla tai sanaparilla?

- Olen ennen kaikkea huolehtiva äiti ja mummi, asiakaspalvelutehtäviä hoitava sotilaskotisisar Säskylässä ja tarvittaessa muuallakin, ja lisäksi teen osa-aikaista työtä edelleen Loimaalla.

Tunnetusti naisilta ei saa kysyä ikää, mutta paljastetaan sen verran, että olet ollut eläkeiässä jo kymmenisen vuotta ja edelleen teet myös palkkatöitä osa-aikaisesti – miksi?

- Lapseni asuvat pääkaupunkiseudulla, ja yksin pirtillä olen tympii. Olen ollut pitkään työssä katsastusalalla. Tunnen edelleen Trafín voimassa olevat määräykset ja pystyn tuottamaan työnantajalleni hänen tarvitsemiaan palveluita. Vastaavasti voin lähteä pidemmällekin sotkukeikalle lyhyellä varoitusaajalla, kuten viimeksi Arrow 23 -harjoitukseen Niinisaloon viikkosi. Kaunis kiitos siitä työnantajalleni Loimikatsastukselle.

”Me viedään kahvila paikan päälle metsään, hymyllä ja sydämellä”

Teksti: Matti Vihurila Kuvat: Sofia Söderbacka ja Laura Haavisto

Venäjän raaka hyökkäys Ukrainaan ja yleisen turvallisuustilanteen heikkeneminen Suomen lähialueilla ovat lisänneet kiinnostusta vapaaehtoiseen maanpuolustuskoulutukseen, myös naisten osalta. Harva kuitenkin tietää, että juuri naiset ovat aloittaneet vapaaehtoisen maanpuolustuksen Suomessa: vuodesta 1918 yhtäjaksoisesti toiminnut sotilaskotijärjestö on maamme

vanhin, vapaaehtoisuuteen perustuva maanpuolustusjärjestö.

Porin prikaatin siirtyessä Turusta Säskylään tuloparaatissa elokuussa 1963 puhunut kenraali **Adolf Ehrnrooth** toivoi säkyläläisten otavan sotilaat vastaan ”omina poikinaan”. Toivetta kuunneltiin, myös Säskylän ulkopuolella, ja jo ennen heidän tuloaan oli perustettu paikallinen sotilaskotiyhdistys, joka edel-

Miten paljon sotilaskotityö vie sinulta aikaa vuosittain?

- En ole tullut ajatelleeksi laskennallisesti tätä harrastusta. Päälimmäisenä on kiitollisuus mielessä, kun saan tehdä sotilaskotityötä. Kun kysyt tätä etukäteen, leikittelin ajatuksella, etten ylimitoita tuntimäärää: vähintään 8 h/kk, yhteensä ainakin 100 h/vuosi. Niinisalon viikosta tuli varmaan 10–12 h/pv, yhteensä reilut kahden viikon työtunnit. Omaistenpäivät, valapäivät, Okra-messut ynnä muut tapahtumat sotkuautolla vievät lisäksi oman aikansa, ehkä 6–8 h/pv.

Sotilaskotisisarena työskennellessäsi toteutat myyntityössä asiakkaiden haluamia toiveita, mutta mitä muuta ajattelet tämän tapahtuman, vaikkapa hetkellisen kohtaamisen talviyössä, voivan tuottaa asiakkaillesi?

- Toki tärkeintä on täyttää asiakkaan ostopyyntö, mutta toivon, että sen ohella voisin omalta osaltani myös edes hetkellisesti tuottaa lyhyen kohtaamisen, johon liittyvät molemminpuoliset arvostukset tehtäviimme niin sotilaina; varusmiehenä, reserviläisenä tai ammattisotilaana, kuin sotilaskotisisarina – hymy ja kiitos, kenties toivotukset hauskaasta päivästä ja mukavan jatkon toivotukset.

Sotilaskodeissa kautta Suomen työskentelevät niin päätoimiset kuin vapaaehtoisetkin työntekijät, pääosin naiset, tunnetaan sotilaskotisisarina tai vihreinä sisarina. Heidän ikäkaumansa vaihtelee lukioikäisistä isoäiteihin. Pirjo, onko joskus tuntunut siltä, että olisitkin sisaren sijaan varusmiehelle varaäiti, vaikka hetkellisesti?

- Kyllä kerran kävi niin, että yksi varusmies tuli oston jälkeen sotkuautoon sisälle ja kysyi, saanko halata sinua. Pyyntöä seurasi lämmin halaus, hän kiitti, ja se oli siinä. Kyllä tippa tuli minulle silmään. En kysynyt, miksi moinen, koska mikäli hän olisi halunnut jakaa asiansa, hän varmaankin olisi tehnyt sen – mutta kyllä se kosketti. Toivottavasti myös tämä varusmies sai lyhyestä kohtauksestamme voimia jatkoon ja vietyä palveluksensa loppuun.

Yksi mieleen painunut keikka tapahtui soramontulla Kiukaisissa. Oltiin liikkeellä sotkun pikku-Mersulla ja asiakkaana oli 50-vuotispäiviään viettävä raumalainen ystävineen.

Pirjo Vaano lienee ensimmäinen Nato-sertifioitu sotilaskotisisar – ainakin hän hihapielestään löytyy todiste siitä.

- Paikka ja tilaisuus jo itsessään olivat poikkeuksellisia, mutta niin oli asiakkaiden matkustusvälinekin: he tulivat junalla lähellä sijainneelle Kiukaisten rautatieasemalle ja kävelivät sotkuautolle. Kahvi ja munkit olivat heille siellä valmiina.

Huhtikuudessa Arrow 23 -harjoituksessa Pirjon ja muiden sotilaskotisisarten asiakkaina oli myös amerikkalaisia sotilaita. Kankaanpään Niinisalossa, Pohjankankaan ampuma-alueella pidetyssä harjoituksessa Pirjo kohtasi amerikkalaisotilaan, joka halusi vaihtaa hänen kanssaan sotilaskodin hihamerkin oman joukkonsa hihamerkkiin. Tuliko Pirjosta samalla ensimmäinen Nato-sertifioitu sotilaskotisisar?

- Lähdimme illan jo pimetessä sotkuautolla palvelemaan amerikkalaisotilaita, silloin oli kaunis kuutamo. Mukana ollut Niinisalossa vapaaehtoisena toimiva sotilaskotisisar **Sofia Söderbacka** toimi tulkkina, kun asiakkaana ollut tuntemattomaksi jäänyt amerikkalaisotilas ehdotti hihamerkkien vaihtoa, ja niin tapahtui. Kyllä siinä oli hymyä kaikilla kavereilla. Poikani **Lasse**, joka aikanaan palveli varusmiehenä Porin

prikaatissa sekä sittemmin rauhan- turvaajana Kosovossa ja Eritreassa, selvitti myöhemmin merkin alkupe- rää: se kuuluu US Cavalryn eli kevyen panssarijoukon sotilaille. Kannan sitä ylpeydellä hihassani.

Kaikkien näiden vuosien jälkeen, mitä vapaaehtoistyö sotilaskotisisarena on sinulle antanut?

- Täydellistä irtaantumista arjen toiminnoista ja samalla ainutlaatuista yhteenkuuluvaisuuden tunnetta meidän vapaaehtoisten ja vakituisten sotilaskotisisarten kesken. Oleellinen osa toimintaamme on myös koulutus selviytymisestä niin arjessa kuin vaka-

vammankin kriisin iskiessä. Oma lukunsa on toimintamme mahdollisen sodan alkaessa, ja siihenkin meitä on koulutettu poikkeusolokoulutuksin.

Lopuksi vastaus tuohon alun kysymykseen. Sotilaskotisisarten asujen värivalinta ei ole sattumaa vaan tarkoin harkittua – väri on ”jäkärinvihreä”, millä halutaan kunnioittaa suomalaisia jääkäreitä ja heidän tekemäänsä työtä.

Onko Pirjo ensimmäinen Nato-sertifioitu sotilaskotisisar?

Puheenjohtajan terveiset ja kiitokset

Hyvät kiltasisaret ja -veljet.

Olen saanut olla Porin prikaatin killan puheenjohtajana viimeiset kaksi vuotta. Aika on ollut mielenkiintoista korona-ajan jälkeistä toipumisen aikaa. Kilta ja sen alueosastot ovat aktivoituneet erityisesti viimeisen vuoden aikana toiminnassaan ja nyt on saavutettu jo lähes koronaa edeltäneen ajan aktiivisuus vapaaehtoisen maanpuolustuksen monimuotoisessa kentässä. Lausun tässä jo nyt suuret kiitokset erityisesti alueosastoille vireän toiminnan paluusta. Vapaaehtoinen maanpuolustustyö ja kiltatoiminta pitää olla mukavaa yhdessä tekemistä hyvässä, samanhenkisessä porukassa ja siihen olemme mielestäni päässeet samalla, kun alueosastot ovat erilaisissa tapahtumissa tuoneet tunnetuksi kiltaa ja siten vahvistaneet maanpuolustustahtoa toreilla ja turuilla.

Luovuin haikein mielin killan puheenjohtajuudesta 20.5.2023 pidetyssä vuosikokouksessa. Keskeisin syy luopumiseeni oli se, että en mielestäni kyennyt antamaan killalle niin paljon, kun olisin halunnut ja tarpeeksi killan toiminnan kannalta. Normaali päivätyöni Varsinais-Suomen Reservipiirien toiminnanjohtajana loi eturistiriidan killan ja palkkatyöni välillä; en pystynyt osallistumaan varusmiesten kotiuttamisjuhliin Säkylässä ja Niinisalossa, kun samaan aikaan oli oltava Reservipiirien edustajana Pansiossa. Toisaalta en kyennyt tekemään niin intensiivistä ilmoitushankintaa Porilainen-lehteen, koska suuri osa ilmoittajista on listoilla myös reservipiirien tiedotuslehden Parivartion ilmoittajina. Ja valitettavasti tässä tapauk-

nessa Parivartio asettui etummaiseksi, koska päivätyöni osalta olen myös Parivartion päätoimittaja. Siksi koin, ettei ansaitse olla hienon killan puheenjohtajana pidempään.

Mainitussa kokouksessa killa sai erinomaisen uuden puheenjohtajan, everstiluutnantti EVP **Seppo Vainion**. Tunnen itse Sepon jo pitkältä ajalta vuodesta 1990 alkaen ja tiedän, että hänestä killa sai arvoisensa puheenjohtajan. Hänen sukujuurensa ulottuvat laajasti Porin prikaatin vastuualueelle ja hän tuntee killan toiminta-alueen historian syvällisesti tutkittuaan sukunsa historiaa. Toivotankin tässä yhteydessä Sepolle menestystä puheenjohtajana ja uskon hänen luotsaavan kiltaa ja kiltalaisia eteenpäin Porilaisten moton, kunnia – velvollisuus – tahto -hengessä suurella sydämellä. Killalla on suuri rooli Porin prikaatin vastuualueen maanpuolustustahdon ja -hengen ylläpitämisessä ja vahvistamisessa.

Lopuksi lausun kiitokset kaikille kiltasisarille ja -veljille kuluneesta kahdesta vuodesta. Vuodet ovat olleet opettavia ja antoisia mukavien, aktiivisten kiltalaisten kanssa. Toivotan samalla kaikille erinomaisen rentouttavaa ja hyvää kesää. Levätkää, olkaa läheistenne kanssa ja nauttikaa, niin jaksatte taas syksyllä olla aktiivisesti mukana killan toiminnassa vieden vapaaehtoisen maanpuolustuksen ilosanomaan kansalaisille.

Joni Lindeman
Entinen puheenjohtaja

Kiltatoiminta hyvässä vedossa

Teksti ja kuvat: Tuula Rahkonen

Porin prikaatin killalle kuuluu hyvää. Kiltatoiminta on hyvässä vedossa. Killan alueosastot ovat koronatauton jälkeen aktivoituneet osallistumalla tapahtumiin ja järjestämällä niitä itse tai yhteistyössä muiden perinneyhdistysten kanssa.

Killan toiminta-alue on viime vuoden aikana laajentunut entuudestaan, kun Lounais-Suomen ja Pohjanmaan maakuntakomppaniat ovat liittyneet kiltaan toimintayksikköinä. Tavoitteena on ulottaa killan vaikutusalue kattamaan koko Porin prikaatin toiminta-alue ja tällä tavoin tiivistää entisestään Porin prikaatin ja killan välistä yhteistyötä sekä vahvistaa killan roolia vapaaehtoisen maanpuolustuksen ja perinnetyön tehtäväkentässä.

Toukokuun kolmas lauantai oli tärkeä päivä killalle. Sen todisti Säskylän Huovinrinteellä pidettyyn killan vuosikokoukseen ja -juhlaan osallistuva runsaslukuinen joukko kiltaveljiä ja -sisaria sekä yhteistyökumppaneita.

Ennen vuosikokousta ja juhlaa pidettiin killan valtuuskunnan kokous puheenjohtaja **Tapani Mikolan** johdolla. Samanaikaisesti oli muilla kiltalaisilla mahdollisuus omatoimiseen tutustumiseen Porilaismuseon tällä hetkellä valmiina oleviin näyttelyosastoihin. Sen jälkeen siirryttiin Porilaisaukiolle, jossa seppeleen Porilaispatsaalle laskivat Porin prikaatin komentaja, prikaatikenraali **Vesa Valtonen**, killan valtuuskunnan puheenjohtaja viestintäneuvos Tapani Mikola ja killan väistyvä puheenjohtaja everstiluutnantti Joni Lindeman.

Sääntöuudistuksen viitoittamana Vainion kaudelle

Elokuvaluokassa pidetyn vuosikokouksen puheenjohtajana toimi sosiaalineuvos **Seppo Verronen**. Sihteeriksi kutsuttiin everstiluutnantti evp. **Kari Toivonen**. Sääntöjen mää-

räämien asioiden lisäksi kokouksessa käsiteltiin killan sääntömuutosesitys. Sääntöuudistuksen taustalla on uudistunut yhdistyslaki.

Killan puheenjohtajana kaksi kautta toiminut everstiluutnantti evp. **Joni Lindeman** ei ollut enää käytettävissä puheenjohtajan tehtävään. Vuosikokous valitsi yksimielisesti killan uudeksi puheenjohtajaksi everstiluutnantti evp. **Seppo Vainion** Sastamalan Keikyästä. Vainiota voidaan kutsua vanhaksi porilaiseksi, sillä Porin prikaati on hänen kotijoukkonsa ja kasvattajaseura. Vainio on palvellut prikaatissa kolmeen otteeseen. Valmistumisen jälkeen kouluttajana 3. jääkärikompaniassa, sitten prikaatin esikunnassa operatiivisen

osaston päällikkönä ja viimeisimpänä Länsi-Suomen viestipataljoonan komentajana.

Puheenjohtajuus on kunniatehtävä

Kiltaan ja sen Loimaan alueosastoon Vainio liittyi heti reserviin jäätyään. – Porin prikaatin kiltta antoi yhdyssiteenä mahdollisuuden pysyä kontaktissa prikaatiin. Kiltta antaa mahdollisuuden vaalia porilaisten perinteitä, osallistua nykyisyyteen, tulevaisuuteen luottaen. Luottaen siihen, että toiminta ei ole hiipumassa, totesi Vainio esittäytyessään. – Killan hallituksen puheenjohtajuus on minulle kunniatehtävä, johon ryhdyn motivoituneena.

Kenraalimajuri Rami Saari toi juhlaan Puolustusvoimien johdon terveiset.

Mikola jatkaa puheenjohtajana

Valtuuskunnan puheenjohtajana jatkava viestintäneuvos **Tapani Mikola** totesi vuosijuhlan tervehdys-sanoissaan kuluneen vuoden olleen vähintäänkin mielenkiintoinen. Pandemiasta päästyä, sodan järkytyksiä seuratessa, koko vuosi jännitettiin, pääsemmekö Natoon vai ei.

Mikola totesi Suomen liittymisen Natoon uutena jäsenenä olleen nopein prosessi koko järjestön historiassa. - Näin toteutui myös osaltaan jalkaväenkenraali **Adolf Ehrnroothin** testamentti ”Ei enää koskaan yksin”. Pitkä taival ja muuntuminen länsimaiseksi turvatuksi demokratiaksi sai päätepisteen.

Kiltatoimintaan kohdistuu monenlaista haastetta. Mikola totesi lisääntyvän yksilökeskeisyyden johdosta erilaisten järjestöjen jäsenmäärän olevan Suomessa yleisesti laskusuuntainen. - Onneksi maanpuolustus nauttii kuitenkin uudesta nosteesta, johtuen naapurimme aggressiosta entisiä ystäviään kohtaan.

”Hyvässä uskossa, parhaani yrittäen ja killan etua ajatellen”

Juhlapuheen piti killan uusi puheenjohtaja Seppo Vainio. Vainio totesi Porilaisten historian olevan pitkä, monesti traaginen, mutta ennen kaikkea kunniakas. Hän korosti historian aktiivisempaa esille tuomista etenkin nyt, kun prikaatin 400. juhluvuosi lähestyy. Puheessaan Vainio toi esille merkityksellisiä paikkoja rykmentin kaukaisesta historiasta, aina vuodesta 1626 itsenäisyyden aikaan saakka, jonka tapahtumat hän ajan puutteen vuoksi jätti kertaamatta.

Vainio totesi, että eversti **von Döbelnin** kilvestä ja hautakivestä tunnuslause ”Kunnia – velvollisuus – tahto” on varmasti kaikille kiltalaisille tuttu motto. Vainio itse aikoo lähestyä uutta tehtäväänsä mielenkiinnolla ja lupaa toimia seuraavan moton hengessä ”Hyvässä uskossa, parhaani yrittäen ja killan etua ajatellen”. - Meni sitten hyvin tai huonosti, hän sanoi naurahtaen.

Puolustusvoimien kiitokset

Puolustusvoimien henkilöstöpäällikkö kenraalimajuri **Rami Saari** toi tilaisuuteen Puolustusvoimien johdon tervehdyksen. – Arvostamme killan tekemää vapaaehtoista maanpuolustuksen ja puolustusvoimien hyväksi.

Saari totesi Ukrainan kriisin vahvistaneen vapaaehtoisen maanpuolustuksen kenttää. Hän uskoo, että myös Nato-Suomessa löytyy tilaa vapaaehtoiselle maanpuolustustyölle, kenties enemmän kuin ennen, ja toiminta vahvistuu entisestään. – Tämän killan tekemä työ viittoittaa sitä hyvin eteenpäin.

Ansioituneita kiltalaisia palkittiin

Juhlissa esiintyi Laivaston soittokunnan varusmiesbändi. Juhlan juontajana toimi kapteeni **Heikki Saari-nen**. Juhlissa palkittiin ansioituneita kiltalaisia. Väistyvälle puheenjohtajalle, Joni Lindemanille luovutettiin Kilta-ansiomitali karhun kera kiitoksena killan hyväksi tehdystä työstä.

Juhlan jälkeen oli yhteinen ruokailu Upseerikerholla.

Porin prikaatin killan vuosijuhlissa 20.5.2023 palkitut

Killan omat huomionosoitukset:

Killan ansiolippu:

- Simo Kolkkala
- Kalevi Suvila

Kilta-ansioristi karhun kera:

- Joni Lindeman nro 75
- Simo Saarikallio nro 76

Killan standaari:

- Arto Lehtovirta
- Juhani Poso
- Jukka Salonen

Kilta-ansioristi:

- Riku Suikkanen nro 120
- Kari Suvanto nro 121
- Tapio Tuominen nro 122
- Heikki Vihersalo nro 123

Kiltaristi:

(jaetaan Loimaan omissa tilaisuuksissa)

- Marjo Mustajärvi

6.12.2022 myönnettyt MPKL:n kiltaristit

MPKL:n hopeinen kiltaristi:

- Heikki Mäki (Turun alueosasto)
- Kari Savola (Turun alueosasto)
- Leena Tiensuu (Turun alueosasto)

MPKL:n pronssinen kiltaristi:

- Ilpo Kaislaniemi (Turun alueosasto)
- Johannes Kossila (Turun alueosasto)
- Juha Lehtonen (Turun alueosasto)
- Heikki Ranta (Salon seudun alueosasto)
- Pertti Sirola (Turun alueosasto)

Markku Nummijoki korostaa:

”Edellisten polvien työ antaa voimia maanpuolustustyöhön”

Teksti: Kari Nummila

Porin prikaatin killassa pitkään luottamustehtävissä ja ”kenttätyössä” toiminut loimaalainen **Markku Nummijoki**, 75, rohkenee toivoa, että yhä useammalle suomalaiselle valkenisi itsenäisyysaikamme sukupolvien aivan valtava, maailmennäytysluokkaa oleva uurastaminen ja uhrautuminen isänmaamme hyväksi.

- Suomessa on nähty hyvin nopea, ”yhden yön” käänös juuri äskettäin, kun ylivoimainen osa kansastamme alkoikin kannattaa Suomen jäsenyyttä Pohjois-Atlantin puolustusliitossa (NATO). Venäjän brutaali hyökkäys Ukrainaan osoitti viimeistään epäilijöillekin sen, että valhe ja väkivalta ovat kuuluneet ja kuuluvat edelleenkin Venäjän toimintakulttuuriin.

- Kun suomettumisen aika hellittää, voidaan yhä rehellisemmin kertoa,

kuinka valtavia henkisiä ja ruumiillisia kärsimyksiä sekä taloudellisia vahinkoja Venäjä on suomalaisille aiheuttanut itsenäisyytemme aivan alusta lähtien! Tämän tietäen itsekkin haluaa tehdä parhaansa yhteiseksi hyväksi.

Isänmaallisuus on Markkussakin myös osa vanhemmilta saatua perintöä. Oma osansa on sillä, että vanhemmat ovat karjalaisia, isä pakko-luovutetusta Karjalasta, Kurkijoen evakkoja.

Markku suoritti asevelvollisuutensa vuonna 1968 Uudenmaan jääkäripataljoonassa. Porin prikaatin kiltaan hän liittyi vuonna 1995. Se oli luonteva valinta jo maantieteenkin takia.

- Kiltatyö on antanut minulle paljon vuosikymmenien aikana ja tunnen taatusti itseni **PORILAISEKSI!** Olen saanut paljon hyviä ystäviä niin kil-

tatyössä kuin MPK:kin kautta ja kerätausharjoituksissa. Kommunikointi on sujuvaa henkilöiden välillä sotilasarvosta riippumatta: hommat on hoidettu, kun on käsketty! Näin on, kun koko porukka on samalla asialla, Markku kiittelee.

Markun yksi ”bravuuri numero” on killan jäsenhankinta aisaparinaan **Seppo Yli-Nissilä**. Esimerkiksi Turun messuilla tai Oripään Okra-näytelyssä on hankittu kymmeniä uusia jäseniä tapahtumaa kohden. Loimaan alaosasto on yli 400 jäsenellään kiltamme suurin.

- Paljon on nähty ja koettu mieleenpainuvaa. Yksi sykähdyttävä joulupäivä oli, kun olimme Kanta-Loimaan sankarihautausmaalla kunnivartiossa: pakkasaamu ja lumihiu-taleita leijaili taivaalta. Olipa runollinen tunnelma!

Porilaiskonsertti

Turun Tuomaanpuistossa to 6.7. klo 18.00

Musiikista vastaa Laivaston soittokunta johtajanaan apulaiskapellimestari Matti Laiho. Konsertissa esiintyy Maria Tyyster.

Paikalla Turun sotilaskotiyhdistys, jonka myyntipisteestä voi ostaa kahvia ja tuoreita munkkeja. Konserttiin on vapaa pääsy.

Konsertin kesto noin tunti. Säävaraus.

Tervetuloa!

RUOKAA
OMASTA
MAASTA

KIVIKYLÄN
'O savu mio!

PIZZAMAAILMAN UUTUUDET!

Kivikylän 'O savu mio -pizzat
ovat juureen leivottuja, aidossa kivi-uunissa
paistettuja ja parhailla mahdollisilla
täytteillä täytettyjä.

Näissä uutuuspizzoissa käytetään vain
suomalaista lähilihaa ja suomalaista juustoa
Kuusamosta sekä Äänekoskelta!

VALMISTETTU
EURAN
PIZZALASSA,
18 KM HUUVIN-
RINTELTÄ

KunkkuKinkku pizza • 280g
Suomen parhaalla aidon savusaunan
palvikinkulla ja maukaalla
Kuusamon juustolla.

Kana-Ananas pizza • 300g
Länsi-suomalaisten kotitilojen kanaa,
sopivasti chipotle-maustetta ja
trooppista ananasta. Juusto Kuusamosta.

Salami-Aura® pizza • 280g
Pehmeää, sopivan suolaista ja maukasta
Kivikylän salamia sekä Valion AURA®
sinihomejuustoa.

Löytyy valmisruokahyllyltä. **Nauttiminen:** Airfryerin tai uunin kautta tulee paras.
Mikrolla saa hyvän ja on maistuvaa myös kylmänä | www.kivikylan.fi • @kivikylan